

வானாந்தா

அங்குமிழு : வீடாமிளகாக் ஜெலா

வெளின் நாற்றுண்டு இதும் ஏப்ரல் - 1970

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விலை சதம் 35

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்--கவி
யாதியினைய கலைகளில்--உள்ளம்
சடுபட்டென்றும் நடப்பவர்--பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி 2

ஏப்ரல் - 1970

மலர் 24

அஹுவலகம்

60. கஸ்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம் இலங்கை.

மல்லிகையில் வெளிவரும்
கதை களிலுள்ள பெயர்களும்,
சம்பவங்களும் கற்பனையே. கட்
ஞரைகளில் வெளிவரும் கருத்
துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்
களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

இந்த மலரில்...

- தலையங்கம்
- மணிக்கரம்
- குருப்ஸி கயா
- ராகுநாதன்
- திருச்செல்வம்
- சிவலிங்கம்
- ஜீவமொழி
- சடாட்சரண்
- சிவகுமாரன்
- பெடாமினிக்ஜீவா
- அகஸ்தியர்
- பிரேமஜி
- தனையசிங்கம்

த. ஜிருஷாநாம
பாத்ரிகை புத்தக வற்புபோக்குவரதை
த. ப. புத்தகாலை
நாட்டுப்புத்தகாலை

உங்கள் கருத்து

'படிப்பாளிகளும் படைப்பாளர்களும்' என்ற தலைப்பில் பெப்ரவரி இதழில் தலையங்கம் எழுதியிருந்தீர்கள். மிகப் பொருத்தமான, அவசியமான விடயம் குறித்து எழுதியிருந்தீர்கள். அது இன்னும் போதாது என்பேன். நமது மொழியின் நலவிக்கும் தேக்க நிலைக்கும் இந்தப் படிப்பாளிகளின் புறக்கணிப்பும் செயலற்ற நிலையுமே காரணமெனக் கொல்லலாம். இதனை எனது தொழிற் துறையிலும் அனுபவத்திலும் கண்டு இதற்கெதிராகப் போராடி வருகின்றவன் நான். நியாயமான மொழிப்பற்று, பெருமை, முன்னேறுவோம் என்ற முனைப்பு நமக்கு வேண்டும். எழுச்சி மிக்க சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப முனையும் மல்லிகையின் தொண்டுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

ஊர்காவற்றுறை.

- ச. மகாலிங்கம்:

மல்லிகையில் உள்ளாட்டு முதலாளித்துவம் கொஞ்சம் ஒவிப்பதாக எனக்குப் படுகிறது என்று கூறினால், என்மீது குறை எண்ணமாட்டார்கள் என்று நம்புகின்றேன். அந்த நம்பிக்கையில் தான் அதைச் சொல்லத் துணிந்தேன். தரங்கெட்ட தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளையும் சினிமாவையும் நாம் ஒதுக்குகின்றேம். ஆனால் அது தேசியத்தின் அடிப்படையில் என்றால் விரும்பத்தக்க தல்ல. தேசியம் எப்போதும் ஆபத்தானது. பாட்டாளி வர்க்கம் எட்டுத் திக்கும் பரந்துள்ளது.

ஜானகிராமமுக்கு ஏற்பட்ட 'மாசைத்' துடைக்கும் வகையில் நீங்கள் சில கட்டுரைகளை வெளியிடுவது குறித்து எனக்கு ஆத்தி ரமாகவுள்ளது. என்ன செய்வது, இத்தகைய விதன்டா வாதக் காரர் மல்லிகையைப் பயன்படுத்துவதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாகவுள்ளது. அல்லது மல்லிகை தான் விதன்டா வாதங்களைப் பயன்படுத்துகின்றதா?

பாண்டிருப்பு - 2:

சண்முகம் சிவலிங்கம்:

தாங்கள் துணிவுடன் நடாத்திவரும் மல்லிகை இதழ்களை அடிக்கடி படித்து மகிழ்கிறேன். மார்ச் மாத இதழைப் பார்வை சீட்டபோது, கட்டுப்பெற்றை தொழில்நுட்ப கலாசாலைத் தமிழ்மன்றத்தினர் நடாத்திய கலை விழாவிற்குச் செல்லாது விட்ட மைக்காக வருந்தினேன். அங்கு தாங்கள் பேசிய பேச்சின் சாராத்தை ஒரளவிற்கு நெல்லை பேரன் எழுதியிருந்தார்.

முன்னேறத் துடிக்கும் எத்தனையோ இளம் எழுத்தாளர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கின்றார்கள், அவர்களை மக்கன் மத்தி யில் அறிமுகப் படுத்த ஒரு பத்திரிகைதானும் முன் வரவில்லை. இவர்களுக்கு என்று ஆதரவு கிட்டுகிறதோ அன்றதான் இலக்கிய உலகிலும் விழிப்புணர்ச்சி தோன்றும்.

போதனை,

கனியமிர்தன்

காவிய மகிமை பெறத்தக்க கநாநாயகன்!

உண்மையைப் போன்ற மிக எளிமையானவரான வெளின், இலக்கியத்தைப் போன்று இனிமையானவர்.

இவரது இயக்கத் தலைமையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புரட்சியின் தாக்கம் உலக கலை இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கத்திலும் உருவத் திலும் அற்புதமான வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததிருப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது; ஏற்படுத்தி வருகின்றது. மனித வர்க்கத்தின் வரலாற்றுப் பாதையில் புதிய தொரு சகாப் தத்தின் உதயத்தைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய ஒரு தத்துவப் பார்வையை வெளின் கலை இலக்கியங்களுக்குத் தந்துதவியதின் காரணமாகவே இம் மாபெரும் சிருஷ்டித் திருப்பங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

மனித சமுதாயத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்றியமைக்கும் தத்துவ தரிசன வழியில் நின்று, அரை நூற்றுண்டுக்கு முன்னர் தனது

வாழ்நாளிலேயே அதை காரிய சாத்தியமானதாகச் செய்து காட்டிய வெளின் கருத்து வீச்சுக்கள், பொருளாதார, விஞ்ஞான, இலக்கியக் கருத்துக்களைச் செழுமைப் படுத்தி வருவதுடன் அவ்வத் துறைகளை முன் வெட்டுத்துச் செல்ல வைப்பதும் இயற்கையானதே.

வெளின் போராடும் மனித சமூதாயத்தின் மனச் சாட்சி. தனது தாய்நாட்டு மண்ணையும் மீறி மனுக்குலம் அணைத்திற்குமாகச் சிந்தித்துச் செயல்பட்ட மாமனிதன் வெளின்!

மக்கள் குலத்தைப் பாதிக்கத்தக்க சகல துறைகளைப் பற்றியும் அவர் ஆழமாகச் சிந்தித்தார்; தனித்துவம் பேணத்தக்க - சுரண்டும் வர்க்கமே நடுநடுங்கத்தக்க - ஆக்க பூர்வமான பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லி வைத்தார்.

அவரைப்போல எழுத்தாளர்களை நேசித்த உலக மகா தலைவன் வேறு யாருமேயில்லை!

சம காலத்தவரும், தன்னுடன் தோனோடு தோன் நின்று யுகப் புரட்சிக்கு ஆயத்தங்கள் செய்தவருமான மாக்னிம் கார்க்கியை, புரட்சியின் சகா என்பதை விட கார்க்கி ஒரு சிருஷ்டி கர்த்தா என்பதில் பெருமிதம் கொண்டவர் வெளின்.

டாவிஸ்டாயின் மகத்தான இலக்கிய ஒளி வீச்சினால் கவரப்பட்டு, அம் மகா புருஷனின் சீரிய சிந்தனை கள் சோஷவிலைப் புரட்சிக்கு விதிதிடப் பட்டவையாக இருப்பதைக் கண்டு படித்துப் பிரமித்ததுடன், பல பாத்திரங்களையும் இனங்கண்டவர் வெளின்.

புஷ்கின் என்ற பெருங் கவிஞர் கவிதைகளைச் சுவைத்துச் சுவைத்துப் படித்ததுடன் விமர்சனமும் செய்தவர் அவர்.

ஜாக் லண்டன் என்ற அமெரிக்கச் சிறுக்கை எழுத்தாளனின் ‘உயிராசை’ என்ற சிறுக்கையைப் பலதடவை படித்து ரஸித்ததுடன், ரஸையையும் மீறி அக்கதை பில் உள்ளடக்கமாகத் துலங்கும் மனிதனின் மரணகாலப் போராட்டத்தின் தன்னம்பிக்கை எழுச்சியையும் வியந்து

பொராட்டிய அவர், தனது மரணப் படுக்கையிலும் இக் கதையை வாசிக்கும்படி மனைவியை வேண்டி, அக் கதையைக் கேட்டுப் படித்த ரஸிகப் பெருமகன் லெனின்!

பால்ஸாக் பிரபல பிரெஞ்சு எழுத்தாளன். தனி மனித கருத்துக்களில் மிகப் பிற்போக்காளன். ஆனால் அவனது சிருஷ்டகளில்தொனிக்கும் கருத்துக்கள் சமுதாய முறபோக்குப் பார்வை கொண்டவை. தனது தனிமனி தக் கருத்துக்களுக்கு எதிராக, முறபோக்கு அம்சம் கொண்டதான் படைப்புக்களை பால்ஸாக் படைத்திருப் பதை லெனின் கண்டார். அதை வெளிப்படையாகவும் தெரிவித்தார். தனி மனிதனைத் தவிர்த்து, அவனது படைப்புக்களை உண்மையாக, விமர்சன பூர்வமாகப் படிக்கும் ரஸருானம் மிகுந்திருந்தது, அவரிடம்.

சமுதாய மாற்றத்திற்குரிய பங்கு இலக்கியகாரர் களுக்கும் உண்டு என உறுதியாக நம்பிய லெனின், பொதுக் கூட்டங்களில் மேற்கோள் காட்டும்போதும், உபமாண்கள் சொல்லும்போதும், சிலரை அறிமுகப் படுத்தும் போதும் இலக்கியங்களிலிருந்தே எடுத்துக் கையாண்டார். தனது இலக்கியப் புலமையை நிறுபிக்க வல்ல; புதிய சகாப்தத்தைப் படைக்க விரும்பும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின், புதிய யுகத்தைக் கோடி காட்டிச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இலக்கியங்களையும், அவ் இலக்கியங்களில் வரும் பாத்திரங்களின் குண வார்ப்புகளையும் புரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தனது இலக்கியப் புலமையைப் பயன்படுத்தினார்.

சோவியத் புரட்சிக்குப் பின்னர்-ஆட்சி அதிகாரம் வந்தபின்னர் - மக்கள் கலை கலாசாரங்களைப் பேணிக் காக்கவும் புதுக்கி வளர்க்கவும் உடனடியாகச் சட்ட மியற்றினார்.

கலையும் இலக்கியமும் யார் கைகளுக்குக் கிணைக்க வேண்டுமோ அவர்கள் அணியிலே நின்று அவர்களைப் போலவே குரல் கொடுத்துப் போராடியவர் லெனின்:

இற்றை வரைக்கும் தோன்றிய உலக மாக தலைவர், களில் எழுத்தாளர்களைச் சரிவரப் புரிந்துகொண்டவர், அவரது ஆக்கங்களை விமர்சனக் கண்ணேட்டத்துடன் படித்து ரலித்ததுமட்டுமிளிறி மனந்திறந்து பாராட்டி ஊக்கமூட்டியவர், மாபெரிய இலட்சியப் போராட்டக் களத்தில் எழுத்தாளையும் தோழனைப்போல அழைத் தென்றவர், மகா வல்லமை பொருந்திய தொழிலாள வர்க்கத்தினருக்கு இலக்கியகாரனை நேச சக்தியாக அறி முகப் படுத்தியவர், முடிவில் சோஷவிலை நாட்டில்தான் எழுத்தாளன் நன்கு மதிக்கப்படுவான் என்ற புதுப் போதத்தையும் கற்றுத்தந்தவர் வெனின் ஒருவர்தான்! உலக வரலாற்றில் வெனின் ஒருவரே தான்!

வெனின் அரசியல் துறைக்குத் துன்னை முழுவதுமாக அர்ப்பணிக்காமல் இருந்திருந்தால், உலக மகா இலக்கிய கர்த்தாவாகத் திகழ்ந்திருப்பார். ஏனெனில் அவரது சகல செயல்களிலும் ஒரு காவியக் கதாநாயகனுக்குரிய தனித்துவத் தன்மை—இலக்கிய ரஸனை—யிளிர்ந்துகொண்டிருப்பதை அவதானித்திருக்கலாம்.

மணிக் கரங்கள்

‘மல்லிகை’ வெனின் நூற்றுண்டு இதழ் உங்களின் கரங்களில் தவழ்கிறது. வெனின் இதழை இன்னும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற பேரவாவான முயற்சி முடியவில்லை. ஏதோ என்னுல் இயன்றளவிற்குச் சிறப்பாகச் செய்திருக்கின்றேன்; உங்களது அபிப்பிராயங்களை எழுதுங்கள்.

வெனின் இதழைப் பார்த்துவிட்டுச் சிலர் ‘பார்த்தீர்களா இவர்களது சுயரூபத்தை’ என எதேயோ என்னிக்கொண்டு எதையோ சொல்லிவைக்க முற்படக் கூடும். அவர்களுக்குச் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன்: மனுக்குலத்தை வாழ்விக்கத் தம்மைத் தாமே அர்ப்பணித்தவர்களைத் தலை வணங்கிக் கொர விப்பதுதான் மல்லிகையின் அடிப்படை இவட்சியம்!

பல இலக்கிய நண்பர்கள் விளம்பரம், சந்தா சேர்ப்பதில் உற்சாகம் காட்டி எழுதுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு மல்லிகை சார்பில் நன்றி. தொடர்ந்து ஒத்துழைப்பைத் தாருங்கள். இரண்டாவது மலர் தயாரிக்க ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மிகச் சிறந்த இலக்கிய மலராகத் தயாரிக்க வேண்டுமென்பது எனது எண்ணம். இலக்கிய நண்பர்கள் மலருக்கென்றே உடன் எழுதி அனுப்ப முயற்சி செய்யுங்கள். மீண்டும் சந்திப்போம்.

அன்பன்
டொமினிக் ஜீவா

நிதி உதவியோர்

ஓ. எஸ். ராஜா 25-00

69, பஞ்சிகாவத்தை ரேடு,
கொழும்பு 10.

எஸ். பத்மநாதன் 10-00

துணை விசிவுரையாளர்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்
பேராதனை.

எஸ். சுப்பிரமணியம் 5-00

152, பாங்ஸால் ஸ்டீட்,
கொழும்பு 11.

வெனின் பிறந்த நாள்

தமிழாக்கம்: ரகுநாதன்

செங்குத்தாய், மஞ்சள்தீறும் செறிந்த பெருங்கரையாய்த்
தெரிகின்ற வால்காவில் அன்றைத் தினத்தினீலே
பொங்கியது பெருவெள்ளம்: பூரிப்பும் புத்தொளியும்
பொவிகின்ற பொற்றையின்மேல் போற்ற நிற்கும் சிம்பர்ஸ்கு
அங்கணைந்து விம்மி வரும் ஆற்றுப் பெருக்கத்தில்
அலைபாய்ந்து மிதந்திடுமோர் அணிநகராய்த் தோன்றியதே.

வென்னிறத்துப் பனிப்படிவம் மிதக்குமொரு நிரோட்ட
விளிமிருந்தும், பெருவெள்ளம் விண்ணிவர்ந்த தெனத் தோற்றும்
கண்ணட்டும் அடிவானக் காட்சியிலே, ஒளிவிசிக்
காலுமொரு குன்றிருந்தும், கால்பரப்பி வீசி வந்த
தண்ணென்ற இளங்காற்று ஆப்பிள் தருக்கனுக்கும்
தங்குகுடி மனைகளுக்கும் மேலாகத் தாவியதே.

வலிமையினை உரிமைகளை வலியுறுத்த வந்ததெனும்
வசந்தப் பருவமதில் வழிந்தோடும் பெருவெள்ளம்
பொவிவாங்கே கண்களுக்குப் புலனுள் அந்நோம்,
புது வெள்ளப் பெருக்காலே நதிமட்டும் பொங்காமல்
கொலுவிருந்த உருசியமே குதா கலத்தால் அந்நாளில்
கும்மென்று விம்முகின்ற கோலமெனத் தோன்றியதே.

தேங்கிநிற்கும் நீர்ப்பரப்பில் தறுன் சிடிருந்தபல
சிற்றூர் ஸ்கள் ஆங்காங்கே தென்படவும், வசந்தத்தின்
பூங்குலத்து முகைக்கூட்டம் வனந்தணிலே பொலிவுறவும்
பூரிப்பும் புதுப்பொலிவும் பொங்குகின்ற ஏப்பிரவில்
ஆங்கொருநாள் வால்காவிள் கரையமெந்த அந்நகரில்
அருளமைத் தலைவர்வெளின் அவருலகில் பிறந்தாரே.

லெனினது பள்ளி வாழ்க்கை

நதாஷா குருப்ஸ்காயா

லெனின் ஒன்பதரை வயதில் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்றார். ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசிவரை மிகச் சிறப்பாகப் படித்து, உயர் தரப் பள்ளிக்கூடப் பட்டம் பெறும்போது ஒரு தங்கப் பதக்கம் பரிசு பெற்றார். எல்லோரும் நீணப்பது போல் இது மிக எளிதாக ஓஸ்றும் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. உலாவச் செல்லுதன், வோக்கா, ஸ்வியகாவில் நீந்துதல், பனிக்கட்டியில் சுறுக்குதல் முதலியன் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான பொழுதுபோக்குகள்: மொத்தத்தில் அவர் கறுசுறுப்புள்ளவராக இருந்தார், 'எனக்கு பனிச்சறுக்கு விளையாட்டு மிகவும் பிடிக்கும். ஆனால் அது என் படிப்பிற்கு இடையூருக் கிருந்தது எனக் கண்ட நான் அதை விட்டு விட்டேன்' என்று அவர் ஒருமுறை என்னிடம் கூறினார். புத்தகங்களுடன் கங்கள் வாசிப்பது அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும். புத்தகங்களுடன் ஐக்கியமாகி விடுவார் அவர்; அவை மக்கள், வாழ்க்கைபற்றி அவருக்குக் கூறின; அவரது சிந்தனையைக் கவர்ந்தன, அறிவை மேலும் வளர்த்தன. தேவையில்லாதவற்றையெல்லாம் மனப் பாடம் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களை உடைய அன்றைய உயர் தரக் கல்வி அவருக்கு சாரமற்றிருந்தது. ஆனால் விட்டில் பள்ளிக்கூடப் பயிற்சிப் பாடங்களைப் படித்து முடித்த பின்னரே, புத்தகங்கள் வாசிப்பது என்ற பழக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார் அவர். புத்தகங்களை ஆழ்ந்து கவனமாகப் படிப்பதுடன் வேகமாகவும் வாசிப்பார்; புத்தகங்களிலிருந்து குறிப்புகள் எழுதும் போது மிக வேகமாக எழுதுவார்; அப்போது பல சுருக்கக் குறியீடுகளை அவர் உபயோகிப்பது உண்டு. இதுவே அவர் மிக வேகமாகக் குறிப்புகள் எழுதுவதற்கு உதவிற்று,

அவர் தன் மன-விலையை வளர்ப்பதற்கு பாடுப்பட்டார் தான் கொடுத்த வாக்குகளை நிறைவேற்றினார்; அவர் வார்த்தைகள் நம்பகமானவை: ஒரு சமயம் அவர் சிறுவனாகயிருந்த போது புகைபிடி த்தார்: இதையறிந்த அவருடைய தாய் மனவேதனை அடைந்து, அவரிடம் அப்பழக்கத்தை விட்டுவிடும்படிக்கூறினார். நிறுத்தி விடுவதாக அண்ணையிடம் வாக்களித்த லெனின் அதன் பின்னர் புகை பிடிக்கவேயில்லை.

சிறுவனாகயிருக்கும்போது, லெனின் எல்லா குழந்தைகள் சுஞ்சிகைகளையும் படிப்பார். அவர் தகப்பனார் தகுவித்த புத்தகங்கள், அவற்றிலுள்ள சிறுவர் மலர்கள் யாவற்றையும் படிப்பார். அவர் தன் மூத்த ரகோதரணிடமிருந்து புத்தகங்கள் வாங்கிப் படிப்பார்.

லெனினது வகுப்பு மாணவர் ஒருவர் அவர் எப்பொழுதும் மிக அருமையான கட்டுரைகள் எழுதுவார் என்று நீணவுக்கருகிறார். பள்ளிக்கூட முதல்வரும், இலக்கிய ஆசிரியருமான ஃபயோதர் கெரன்ஸ்கி என்பவர் லெனினது கட்டுரைகள் எல்லாவற்றிற்கும் உயர்ந்த மார்க்குகள் கொடுப்பார்.

இருட்டுக்

குரல்கள்

சன்முகம் சிவலிங்கம்
வீட்டுக்குச் செல்கையிலே

ராத்திரியில்,
மின்விளக்குத் தூரத் தெரிகையிலே,
சாக்கடையின் பிண்ணும்,
சக்தியிலும், மங்கலிலும்,
வாகை மரத்தின் வரிநிழவின் உள்ளும்நான்,
வீட்டுக்குச் செல்கையிலே காதில் விழுங்குரல்கள்:

“நாங்கள் ஏன் இந்த நகரத்து முன்னிரவில்
மற்றவரைப் பார்த்து வருந்தித் திரிகின்றோம்?

பார்த்தால் நகரம் பகல்போல் தெரிகிறது
கோர்த்தது போல் கார்வெளிச்சம்
சைக்கிள் கணேகட்

தட்டுத் தடுமாறி ஒடும் சனக்கட்டம்
இத்தனைக்கும் மத்தியிலே இந்த இளங்காற்று
வாவிப் புறத்திலதோ மங்கல் வெளிச்சங்கள்
மீன்பிடிக்கும் தோணிகள்

நீரில் விளையாடுச்,
செல்லும் குளிரிகாற்றுச் சேட்டைத் தடவுகையில்,
என்ன சுக மாக இவர்நடந்து செல்கின்றார்!

இந்தச் சுகம்ஏன் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை?
சேட்டுக் கசங்கி, தலைமயி ரும்குழம்பி,
ஶுத்தை முகத்தோடு உலவுகிற எங்களுக்குக்
காற்றும் சுகந்தருமா?

சாற்சட்டையின் மதிப்பு
சந்றும் குலையாது சப்பாத் தொளி மின்ன,
நெற்றிப் புருவம் நிமிர்ந்து நேர்நோக்க
அற்புதமாய்ச் செல்கின்றார்.

எம்மை அவர் அறியார்

-- என்பதினாலோ நாம் ஏக்க முறுகின்றேம்?

எங்கள் முகத்தில் இருளா உறைந்துளது?

எங்கள் முகத்திலோர் இங்கிதமும் இல்லையா?

முற்றும் மழுங்கி, முகமும் தெரியாத
சிற்றெற்றும் புக் கூட்டமோ நாங்கள்?

இவர்களுடன்,

ஒட்ட முடியாது ஒதுங்கித் திரிகின்றேம்

கெட்டவர்கள் அல்லோம் -

கிளறிப் புரியவொன்னை
முட்டானும் அல்லோம்.

எனினும் முகம்மலர்ந்து,

ஒட்ட முடியாது ஒதுங்கித் தனிமையிலே
சாக்கடையின் பின்னும், சகதியிலும், மங்கலிலும்
நின்று இரங்கி, நினைந்து மன வேக்காட்டில்,
பொங்கிச் சின்து, பொருமிப் புடைக்கின்றேம்;

நாங்கள் இவரை அழிக்கப் பிறந்தவர்கள்

நாங்கள் பழியில் நைந்து பிறந்தவர்கள்

எங்கள் பிறப்பே இதற்கென் றமைந்தது

எங்கள் பிறப்பே வெறுப்பில் எழுந்தது

நாங்கள் ஒர் காலம், அசரராய்த் தோன்றுவோம்.

அப்போது இவரின் தலையைத் திருக்கவோம்...''

ராத்திரியில்

மின்விளக்குத் தூரத் தெரிகையிலே,

சாக்கடையின் பின்னும்

சகதியிலும் மங்கலிலும்

வாகை மரத்தின் வரிநிழலின் உள்ளும் நான்

கேட்ட குரல் இவைகள் -- கேட்டுப் பயந்துதினம்

ஒட்டம் எடுக்கின்றேன், உண்மையில் யார் இவர்கள்?

ஆகீ! (PS.)

வாட்டம் அகல...

மு. சடாட்சரன்

என்னுடைய நண்பன் இளையான், அவன்யிகவும்
ஆன்பம் அடைந்து துரும்பாய் மெலிகின்றுன்!
மானிகையில் உள்ள மலர்மஞ்சசத் தமர்ந்தபடி
ஏழமுகளைச் சுரண்டி ஏப்பயிடிடும் வல்லமைகள்
அற்பமும் இல்லான் அயர்வில்லான் வாழுமிடம்
ஒற்றைக் குடிசை தென்னேலையினால் வேய்ந்திருக்கும்!
ஆற்றுநீர் அள்ளி அவன்தாய் சமைத்திடுவான்!
போத்தல் விளக்கொன்று பொல்லா இருளோட்டும்!

தந்தையோ டெஸ்ருமவன் தன்னுடம்பை நாராக்கி
கந்தை உடையோடு கடனுக்கே வேலைசெய்வான்!
பன்னியிலே கொண்ட பழைய உறவின்றும்
கள்ளப் படாமற் கலந்து வளர்ந்துவர
நானும் இளையானும் நட்பின் உருவென்று
காணுவோ ரெல்லாம் கதைத்தற் சீடமானாம்!
வெள்ளோமணல் மீதமர்ந்து வீதிகளின் ஓரத்தும்
உள்ளுணர்வை ஆசைகளை ஒதிக் கலந்திடுவோம்!

கோடைவெயில் தீயாய்க் கொழுத்தும் பகல்வேலோ
தேடச் சிடைக்காத தென்னஞ்சோ ஸீக்காற்றை
நாடா துழைக்கும் ஊர் நாற்சந்தி ஓரத்தில்
வாடி உடல் சோர்ந்து வதங்கிடுவோர் ஏரானம்?

பென்னம் பெரிய புளி அரசுவேம்பு, பண,
மன்னரெலாம் இன்பத்தை மாந்தியுடல் பூரித்து
வீற்றிருக்கும் அந்த விரிந்த சிராமத்தில்
நேற்றுப்போல் இன்றும் நிறைவொன்றும் சிட்டவில்லை!

சித்தி வினாயகஞர் சீர்மையொடு வீற்றிருந்தும்
பற்றைகளும் முள்ளும் படர்கின்ற அவ்லுரில்
எத்தனையோ ஆண்டாய் இளையான் உறவினர்கள்
சித்தியெதும் காணைச் சிறுமையிலே மாய்கின்றார்.

செங்கதிரோன் கண்டுமிகச் சிந்தை குமைந்திருளைப்
 பங்கப் படுத்திப் பறக்கடிக்கும் முன்பே
 எழுந்து துயர் தீர்க்க எந்நானும் மக்கள்
 அழுந்தியுழுத் தாலுமவர் ஆசையிலே மன்னெளிக்
 கொட்டிமகிழ் வோர்வாழுக் கொல்லும் இடர்தொடரும்
 வட்டியாய்ச் சேர்ந்து வளர்கிறதுவ் ஒரெங்கும்
 ஏழமையைப் பார்த்துமனம் ஏங்கி அழுபவர்போல்
 வாழவைக்கும் வானம் வழக்கின்ற கண்ணீரால்
 வீட்டில் ஒழுக்கு விருந்தையெலாம் நீர்த்தேக்கம்!
 மாட்டுத் தொழுவம் மழையில் குளிக்கிறது!
 கூதவினால் மக்கள் கொடுகுகிறார் மூலைக்குள்
 பாதி உடைந்த பழம்பானை சட்டிகளை
 ஒடி எடுத்தங் கொழுக்குக்கும் வைக்கின்றான்
 வாடி உயிர்காத்து வதங்கும் அவன்னை!

பேணத் தகும்நூற்கள் பியத்தெறிவார் நெஞ்சம்போல்
 மீனில்லா வானம் மிகவும் கறுப்பாகி
 மின்னி முழங்குவதும் மெய்சிலிர்க்கப் பண்ணுவதும்
 கண்டினையான் நொந்து கலங்கிக் குமைகின்றான்
 ஒவ்வொரு நானும்நாம் ஒடி உழைத்தாலும்
 செவ்வையாய் வாழ்வு சிறக்காத காரணத்தைச்
 சிந்தித்தான் அவ்லூரின் சீரழிந்த வாறுணர்ந்தான்!

என்னாரில் வாழ இடந்தேடி முன்னெருநான்
 தங்குதற்கு வந்த தனநாதன் செய்கையெலாம்
 எங்குமவன் கண்ணில் ஏரிதனைலாய்ப் பாய்கிறது!
 காக்காய் பிடிக்கும் கலைஞன் தனநாதன்
 சோக்காக முன்னேறிச் சொர்க்கத்தை வாங்குதற்கு
 ஆற்றை மறித்தோர் அணைக்ட்டவன் பொருந்தி
 சேற்றையெலாம் காசாக்கிச் செல்வம் குவித்திட்டான்!
 ஊரில் உழைப்போரின் உயிருறிஞ்சும் வேலையினால்
 கார்வாங்கி மாளிகைபோல் கல்லீடு கட்டியதும்
 வட்டிப் பணம்போட்ட குட்டிகளும் காணிகளால்
 மட்டின்றி வந்து மலிந்தநெல் மூட்டைகளும்!
 தந்ததொழிற் சாலை தனநாதனையே வாழ்விக்க
 நொந்து, குமைந்துழைப்போர் நோயில் துடிப்பதனை
 இன்றகற்ற நானும் இனையானும் ஓர்வழியைக்
 கண்டு நடக்கின்றோம் கரத்தில் வழுவோடு!

நினைவோடை

கே. எஸ். சீவகுமாரன்

“பத்திரிகை எழுத்து-இன்று” என்பது அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர். 1958-ஆம் ஆண்டு வெளியான அப்புத்தகத்தின் 5-ஆவது பதிப்பு மூன்று வருடங்களுக்கு முன் வெளியாகிவது. என்கைகளுக்கு அந்தப் பதிப்புத்தான் கிடைத்தது. எழுதியவர் ஸி. ஈ. பெரி என்பவர். சுவாரஸ்யமான புத்தகம். வானேலி, தொலைக்காட்சி சம்பந்தமான செய்தியறிக்கைகள் பற்றியும், அதில் பிரத்தியேகமான இரு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன.

வானேலிக்குச் செய்தியறிக்கைகள் தயாரிப்பது சம்பந்தமான சில அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை நூலாசிரியர் எடுத்துக் கூறுகிறார். நூலாசிரியரையே உங்களிடம் பேசும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1. வாசகர்களுக்கு அல்லாது நேயர்களுக்காக வானேலி தொலைக்காட்சிகளுக்கான செய்தியறிக்கைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதன் காரணமாக

உத்தி முறைகள் வெறுபடுகின்றன. பேச்சொலியே வானேலியின் உயிர்நாதம். வெவ்வேறு சமூக, வயது, கல்வித்தராதரம், புத்தி நிலைமை போன்ற தரங்களுக்கேற்ப வானேலி நேயர்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் செய்திகளைத் தயார்பணன்றுவது அத்தியாவசியமாகிறது.

2. வானேலிப் பேச்சு, இயல்பாகப் பேசுவது போன்றே ஒனிக்கவேண்டும். அதற்காக வானேலி எழுத்துப்பிரதி பேசுவதற்கேற்ற முறையில் அமைந்திருத்தல் அவசியம். குறுகிய எண்ணிக்கையுடைய சுவாரஸ்யரசனையுடைய மக்களிடம், சரளமாக ஒருவர் உரையாடுவது போன்று, வானேலிப் பேச்சாளர் தனது எழுத்துப்பிரதியை உருவாக்கல் வேண்டும். ஆனால் இது ஒரு சிரமமான பணி.

3. வானேலிப் பேச்சில் கையாளப்படும் சொற்களும், சொல்லாக்கங்களும் அதிக சிரத்தையுடன் எழுதப்படல் வேண்டும். சிறிய, மெல்லென உச்சரிக்கத்தக்க சொற்களும், வாக்கியங்களும் இடம் பெறல்வேண்டும்.

மு. உடனடியாகவே நேயர்கள் புரிந்துகொள்ளத்தக்க அர்த்த புல்ஷ்டியான சொற்கள் இடம் பெறவுடன் வேண்டும். நேயர்களுக்கு பரிச்சயமான சொற்கள் இடம் பெறுவது விரும்பத் தக்கது. வெவ்வேறு துறைகளில் பயன்படுத்தப்படும், பிரத்தியேச சங்கேதச் சொற்கள், முடியுமாயின் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கப்படல் வேண்டும். காதில் கர்ண குருரமாக ஒலிக்கும் சொற்கள் தலைக்கப்படல்வேண்டும். பொருள் மயக்கம் தரும் பிரயோகங்களும் கூச்சை மொழியும் உபயோகிக்கப்படக்கூடாது.

4. வானூலிப் பேச்சு நடை தனிப்பட்ட ஒர் பாணியாக அமையவேண்டும். வசனங்கள் லை சிறியவையாகவும் ஒரு சில நீண்டும் இருந்தால் நன்று. செயற்பாட்டு விளை வாக்கியங்களிலும் பார்க்க செயற்படுவிளை வாக்கியங்களே உகந்தவை பெயர்க்கொற்களும் அத்தியாவசிய புள்ளி விபரங்களும் இடம்பெறுவது கருத்தை எளிதில் கவரும். எதிர்மறை கருத்தில் வாக்கியங்கள் தொனிக்காமல் நேரடியாகவே தொனித்தால் மிக நன்று. சமயத்தன்மையுடன், நெந்துபோன சொற்களுக்கும் பிரயோகங்களுக்கும் புதிய பூச்சு கொடுக்கப்பட்டால் அவை நேயர்களைக் கவர்ந்து இருக்கும்:

பத்திரிகை, வாசகரை கவர்ந்து இருப்பதற்கு என்ன என்ன உத்திகளைப் பயன்படுத்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

துகின்றதோ அதே போன்ற வானூலியும் நேயர்களைக் கவர வதற்கு புதுப்பாணியான முறைகளை அனுசரிக்க வேண்டும். நேயர்களின் கவனத்தை கவர்ந்து இருக்கும் வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட செய்தி அம்சங்கள் அவற்றில் இடம்பெறவேண்டும். ஒவ்வொரு செய்தி கதாம்சமும் சுருங்கியவையாக இருப்பதே நன்று.

செய்தி தயாரிப்பவர் செய்தியின் அமைப்பு, செய்தியில் கையாளப்படும் எழுத்து நடை, அதில் உபயோகிக்கப்படும் சொற் பிரயோகங்கள், செய்தியை நேயர்களுக்கு புரிய வைப்பதில் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சி ஆகியவற்றை கவனத்தில் இருத்த வேண்டும்.

ஆசிரியரை உங்களிடம் பேச அனுமதித்தேன். இனி என்மனத்திரையில் பதிந்த ஒன்றை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளட்டுமா? தொலைக்காட்சியின் செல்வாக்கு இன்னுமே இலங்கையில் பரிமலீக்கத் தொடங்காத பட்சத்தில் வானூலியின் செல்வாக்கு இப்பொழுது எவ்வளவு தீவிரமாக இருக்கிறதென்பதை நான் சொல்வாமலே நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவீர்கள்:

கொழும்பில் தமிழ் நாடான் களை மேடையேற்றுவதற்கு முன் வரும் பலரும் பலவகைக் காரணங்களுக்காகவே செயலில் இறங்குகின்றனர். முக்கியமாக

அவர்கள் தமது நடிப்புத் திற மைகளுக்கு ஓர் அரங்கம் ஏற்பட டுத்தவே நாடகங்களை மேடையேற்றுகின்றனர். திரைப்படத் பாணியில் தங்களால் நடிக்க முடியும் என்றும், அதனைப் பிறர் கண்டு பாராட்ட வேண்டும் என்பதும் அவர்களின் விருப்பம். அதற்காக நாடகம் என்ற பெயரில் எதனையும் மேடையேற்றி விடலாம் என்பது அவர்கள் என்னம். இன்னும் சிலர் நாடகம் என்ற பெயரில் நெந்து போன நாடகப் பொருட்களையும், வசனங்களையும் பிரயோகிப்பதுடன் அவற்றிற்குப் புது மெருகு கொடுக்கவும் தவறி விடுகின்றனர். வேறு சிலர் நாடகத்தில் நடித்தால் உள்ளூர்த்தயாரிப்பாளர்கள் தமது படங்களில் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கின்றனர். நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் பலரும், நடிகர்களும் பாமர ரஞ்சகூதன்னமயுள்ளவர்கள் களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களுடைய ரசனை பெரும்பாலும் நாடகத்தில் பிரீதி யிலுள்ள ஆனால் போதிய அடிப்படைகள்வி அறிவுடையவர்களாக இல்லை. அவர்களின் ஆர்வத்தைப் பாராட்டினாலும் அவர்களின் துணைவு மொத்தத்தில் நாடக வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் விளைவிப்பதாக இருக்கிறது.

இரு நாடகத்தை அரங்கேற்றுவது என்றால் அந்த நாடகம் ஒரு நல்ல நாடகத்திற்குரிய அடிப்படை விதிமுறைகளை அனுசரித்திருத்தல் வேண்டும். அடிப்படை அம்சங்களே இல்லாமல் கற்றவர் மத்தியில் நாடகங்களை மேடையேற்றத் துணைவது அவ்வளவு புத்திசாலித்தனமல்ல. ஆர்வம் இருக்கலாம்; திறமையும் இருக்கலாம், ஆனால் அவை நெறிப்படுத்தப்பட்டு ஒரு சில விதி முறைகளை ஒழுகி இருத்தல் வேண்டும். விதிமுறைகள் எவையென்று விமர்சகர்களைக் கேட்பதால் பயனில்லை. விமர்சகன் பயிற்சிப் பள்ளி நடத்துபவன் அல்லன்.

மேடையில் அனுசரிக்கப்படுவேண்டிய சில வரண் முறைகளையிரும் விதத்தில் கொழும்பில் இடம் பெறும் நாடகங்கள் பல அமைவதால் நாடகங்களைப் போதிய கவனத்துடன் பார்வையாளர் பார்த்து அனுபவிக்க முடிவதில்லை. நாடகத்தில் இடம் பெறும் சம்பவங்கள் குறிப்பிட்டு உணர்ச்சியைப் பார்வையாளரிகளிடம் உண்டுபண்ணுவதற்குப் பதிலாக வேண்டப்படாத உணர்ச்சிகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

நாடகக் கலைஞர்களின் ஆர்வத்தைக் குறைக்கும் வண்ணம் வெறுமென கண்டிப்பதனால் அவர்கள் ஆக்க முயற்சிகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன என்றும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் முறையில் விமர்சனம் அமைய வேண்டும் என்றும் கூறுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கற்று ஓர் அளவிற்குத்தான் நியாயமானது. ஏனெனில் நல்ல நாடகங்கள் ஒன்றிரண்டும் மேடையேறும் பொழுது, அபத்தமான

நாடகங்களும் மேடையேறினுல் காரசாரமானவிமர்சனம் தேவையானதே. நாடகக் கலையில் உண்மையான அக்கறை இருக்குமானால் நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் நாடகம்போட முன்வருவதற்கு முன்பு நாடக இயல்புபற்றி தெளிவாக புரிந்து கொண்டு அரங்கத்தில் ஆடவரவேண்டும். அப்படியல்ல நாங்கள் போடுவதை நீங்கள் பார்ப்பது உங்கள் கடமை என்று பார்வையாளரைத் தயாரிப்பாளர்கள் வற்று ரத்தினால் பார்வையாளர்கள் தமது அபிப்பிராயத்தை திட்டவட்டமாகவே தெரிவித்து விடுவார்கள். அந்த அபிப்பிராயம் உற்சாகமூட்டுவதாய் அமையும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்குஇல்லை

கொழும்பில் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளுள் மதமாற்றம், விடிவை நோக்கி, அவனுக்கென்ன தூங்கிவிட்டான், போன்ற சுயமான நாடகங்களும், பெண்பாவை, பொம்மலாட்டம், அவளைக்கொன்றவள் நீ, அபசரம், கடவில் அக்கறை போவோர், இருதுயரங்கள், மற்றும் செக்கோவிள் ஓரங்க நாடகம் ஒன்று - தமிழ்ப் பெயர் ஞாபக மில்லை போன்ற ஒரு சில தழுவல் நாடகங்களும் ஏன்னளவில் திருப்தியாக அமைந்திருந்தன. யாருக்காக அழுதான், தேரோட்டி மகன், சலோமி போன்ற நாடகங்களும், சுமதி போன்ற நாடகங்களும் ஒரளவு கொழும்பு ரசிகர்களை மகிழ்வித்தன.

சுயமான தமிழில் நாடகங்கள் ஈழத்தில் எழுதப்படுவது குறைவு. சிறுகதை நாவல், கணிதை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் அளவுக்கு நாடகம் எழுதும் துறையில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஈழத்தூப் பத்திரிகைகள் நாடகங்களை பிரசரிக்க முன்வந்தால் மேடையேற்றுவதற்கு தகுந்தவையாய் அல்லாவிட்டாலும், படிப்பதற்காவது சுவையுள்ள நாடகங்களை ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் எழுத முன்வருவார்கள்.

கொழும்பு நாடகக் கலைஞர்கள் காட்சி ஜோடனைகள் ஒலி, ஒளி அமைப்பு, உடையலங்காரம், நடிப்பு போன்ற முறைகளில் அக்கறை காட்டுமொவுக்கு நாடகப் பொருட்களில் கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை சமூகப் பிரக்ஞை இல்லாது, உண்மைக்கு விரோதமான, நடைமுறையில் இல்லாத நாடகங்களை மேடையேற்றுவதனால், பிரயோசனம் இல்லை. கலைக்கு ஒரு சமூகப் பணி இருக்கிறது என்பது விஷயமறிந்ததோர் இந்த நூற்றுண்டில் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தாகும். தலைசிறந்த படைப்பாளி ஒரு சமூக விமர்சகனும் கூட. நாடகம் மூலம் சமூகத்திற்குப் பயன் இல்லாவிட்டால், அந்த நாடகம் பயனற்றதாக ஆகிவிடுகிறது

வெ
னி
ஞ்

விரும்பிய

இலக்கியம்

வெளின் பெரிய அறிவாளி அவர் பாண்டித்தியம் நிறைந்த புத்தகங்கள் தனிர் வேறு எதையும் படிக்க மாட்டார். அவர் வாழ்நாளில் ஒரு நாவல் கூடப் படித்ததில்லை, கவிதையைத் தொட்டதுகூடக் கிடையாது என்று வெளினை எனக்கு முதலில் அறிமுகப்படுத்திய தோழர் என்னிடம் சொன்னார். நான் திகைத் துப்போனேன். என் இளமைப் பருவத்தில் நான் இலக்கியங்கள் அளித்தையும் படித்திருந்தேன் வெர்மந்தோல் கவிதைகளில் ஏறக்குறைய எல்லாமும், இதர கவிஞர்களின் படைப்புக்களும் எனக்கு மனப்பாடம். சௌரி செல்லிகி, வியோடால்ஸ்டாய் உஸ்பென்ஸ்கி ஆகியோரின் நூல்கள் என் வாழ்வில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தன. இவற்றில் எல்லாம் சிறிதளவுகூட அக்கறை காட்டாத ஒரு மனிதர் இதோ இருக்கிறார் என்ற விஷயம் எனக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றியது.

அவருடன் நான் பணியாற்றும்போது அவரைப்பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. மக்களைப் பற்றி அவர் கொண்ட கணிப்புகளை நான் தெரிந்து கொண்டேன். மக்களிடமும் வாழ்க்கையிலும் அவர் காட்டிய ஆர்வம் நிறைந்த அக்கறையை நான் கவனித்தேன். மனிதர்கள் எப்படி வாழ்கின்றார்கள் என்

பதைக் கூறும் புத்தகங்களை ஒரு போதும் கையில் எடுக்காத மனிதர் என்று என் மனதில் தோன்றியிருந்த கற்பணியை வெளின் அகற்றிவிட்டார்.

ஆனாலும், அந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் இவ்விஷயம் பற்றிப் பேச எங்களுக்கு ஏனோ நேரம் கிடைக்கவில்லை. பிறகு, சைபீரியாவில், நான் கேட்டுத்தெரிந்து கொண்டேன். நான் படித்திருந்தது போலவே வெளினும் இலக்கியங்களைப் படித்திருந்தார். ஒருதரம் படித்தது மட்டுமல்ல; தூர்கணேவை ஒரு தடவைக்கும் மேலாகத் திரும்பப் படித்திருந்தார். நான் என்னேடு புஷ்கின், வெர்மந்தோவ், நெக்ரஸோவ் படைப்புக்களை சைபீரியாவுக்கு எடுத்து வந்திருந்தேன். வெளின் அவற்றைத் தமது படுக்கை அருகில், ஷூரகல் நூலோடு சேர்த்து வைத்தார். மாஸீ நேரங்களில் அவர் அவற்றைத் திரும்பத்திரும்பப் படித்தார். அவர் அணைத்திலும் அதிகமாக புஷ்கினை விரும்பினார் ஆனால் உருவத்தை மட்டுந்தான் அவர் பாராட்டினார் என்பதில்லை உதாரணமாக, செர்ணிஷூவிஸ் கியின் ‘என்ன செய்யப்பட வேண்டும்?’ என்கிற நாவலை, அது கலைத் தன்மை குறைந்து சாதாரண உருவம் பெற்றிருந்த போதிலும், அவர் விரும்பினார். அவர் இந்த நாவலை எவ்வளவு கவனத்தோடு வாசித்தார். அதில் கண்ட நேரத்தியான விவரங்களைக் குறித்துக் கொண்டார் என்பதைக் கண்டு நான் வியப்படைந்தேன். சொர்ணி

ஷூவிஸ்கி சம்பந்தப்பட்ட ஓவ் வொன்றையும் அவர் நேசித் தார். அவருடைய சைபீரிய ஆல்பத்தில் இந்த எழுத்தாளரின் சிறு அளவுப் படங்கள் இரண்டு இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றில், அந்த எழுத்தாளரின் பிறப்பு; இறப்பு ஆண்டுகளை வெளின் தம் கைப்பட எழுதி யிருந்தார். அந்த ஆல்பத்தில் ஏரஞ்சு எழுத்தாளர் எழிலி ஜோவா படமும், ரஷ்ய எழுத்தாளர்கள் ஷூரர்ஜென், பிஸாரவல்லின் எழுத்துக்களை அதிகம் படித்து அவரை நேசித்தார். சைபீரியாவில் அவர் கத்தேயின் ‘பாஸ்ட்’டை ஜெர்மன் மொழியிலும், உறின் கவிதைகளின் தொகுதி ஒன்றையும் படித்தார் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

வெளின் வாழ்வின் கடைசி மாதங்கள், அவர் வேண்டுகோளினபடி, நான் கற்பணிக் கதைகளை அவருக்கு வாசிப்பேன். வழக்கமாக இது மாஸீப்பொழுதில் தான் நிகழும். ஷூர்டின் கதைகளையும், கார்க்கியின் ‘எனது பல்களைக் கழகங்கள்’ புத்தகத்தையும் நான் வாசித் தேன். இவைபோக, கவிதையை விசேஷமாக, தெம்யன்பெத்னியின் கவிதைகளை, கேட்க அவரீ ஆசைப்பட்டார். ஆனால், தெம்யனின் நெயாண்டிக் கவிதைகளை விட வீரகாவியங்களையே அவர் பெரிதும் விரும்பினார்.

நான் அவருக்கு ஒரு களீ
தையைப் படித்துக் காட்டுகிறேன். அவர் சிந்தனைவயப்பட்டு
ஜன்னல் வழியாக, அஸ்தமான
குரியணை உற்று நோக்குகிறார்.
'ஒருபோதும், ஒருபோதும் கம்
யூனர்டுகள் அடிமைகள் ஆக
மாட்டார்கள்' என்ற சொற்க
நோடு முடியும் ஒரு கவிதை
எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

ஒரு சபதத்தை மீண்டும்
வெள்ளிடம் கூறுவது போல்
நான் அதை வாசித்தேன். 'புரட்
சியின் ஒரு சிறு ஆதாயத்தைக்
கூட நாம் ஒருகாலும் விட்டுக்
கொடுக்கமாட்டோம்.....'

அவரது மரணத்துக்கு
இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்,
சாயங்காவத்தில், ஜாக்ளண்டன்
கதை ஒன்றை நான் அவருக்கு
வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.
'உயிராசை' என்கிற அந்தக்
கதை இன்றும் அவர் அறையில்
உள்ள மேஜை மீது கிடக்கிறது.
அது மிகச் சக்தி வாய்ந்த
படைப்பு. பட்டினியால் செத்
துக் கொண்டிருக்கும் நோயாளி
ஒருவன் மனிதச் சுவடுப் பட்டி
ராத பனிப்பாலையைத் தண்ணந்
தனியாகக் கடக்கின்றன; ஒரு
மகாந்தியில் உள்ள துறைமுகத்
துக்கு அவன் போய்ச் சேரவேன்
இும். அவன் சோர்ந்து விடுகிறன்;
அவனுல் நடக்க முடிய
வில்லை. ஊர்ந்து செல்கிறுன்;
அவனுக்குப் பக்கத்திலேயே ஒரு

ஒநாயும் ஊர்ந்து ஊர்ந்து
செல்கிறது. அதுவும் பசியினால்
செத்துக் கொண்டிருக்கிறது:
முடிவில் இந்தப் போராட்டத்
தில் மனிதன் வென்றுவிடுகிறுன்.
பாதிச் சாவும் பாதி வெற்றியு
மான நிலையில் அவன் உரிய
இடத்தை அடைகிறுன். வெனின்
இந்தக்கதையை மிகவும் அதிக
மாக விரும்பினார். ஜாக்ளண்டன்
கதைகளை மேலும் வாகிக்கும்படி
அவர் மறுநாள் என்னைக் கேட்டு
கூக்கொண்டார். ஆனால் ஜாக்ளண்டன்
எழுத்தில் வலுவுள்ள
விஷயங்கள் ரொம்பவும் இனைத்
துப்போன விஷயங்களை ஒராட்டு
கலந்தே காணப்படும். அடுத்த
கதை முற்றிலும் மாறுபட்ட
ரகத்தைச்சேர்ந்ததாக அமைந்து
விட்டது. பூர்ஷவா தர்மநியா
யத்தில் முற்ற முழுக்கு ஆழ்ந்த
கதை: கப்பல் தலைவன் ஒருவன்
அவன் கப்பல் நிறைய தானியம்
ஏற்றப்பட்டிருந்தது. அதை
லாபத்தோடு விற்று விடுவதாக
அனை அந்தக் கப்பலின் சொந்த
தக்காரனுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறுன்.
தன் வார்த்தையைக்
காப்பாற்றுவதற்காகவே அவன்
தன் உயிரைப் பலியிடுகின்றனவே
அதை நாள் படித்து முடித்த
தும் வெள்ளின் சிரித்தார்; நன்றாக
இல்லை என்னும் பாவளையில்
கையை அசைத்தார்.

அதன்பிறகு அவருக்கு நான்
வாசிக்கவேண்டிய அவசியமே
.இல்லாமல் போய்விட்டது.....

இரண்டு சேவல்கள்

தமிழில்: ஈ. ஆர். திருச்செல்வம்

தீருவில் ஒரு அரசனும் அரசியும் இருந்தனர். அவர்களது அரண்மனைக் கூரையில் குருவிகள் இரண்டு ஆணும் பெண்ணுமாகக் கூடுகட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்துவந்தன. ஒருநாள் அரசி, குருவி அதன் பேடோடில்லாமல் வேறொரு பேட்டுடன் வந்திருப்பதை அவதானித்தாள். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு கூட்டிலிருந்த குருவிக் குஞ்சுகளின் குரல்வளை திருக்ப்பட்ட நிலையில் தரையில் விழுந் து இறந்து கிடந்தன. சிற்றன்னை ஆகிய புதிய பேடு முன்பிருந்த பேட்டின் குஞ்சுகளைச் சாக்ஷித் திருக்கலாம் என்று அரசி தனக் குள்ளாகவே யோசித்துக்கொண்டாள்.

அரசிக்கும் ஒரு மகனிருந்தான். தான் இறந்தபிறகு அரசன் வேறொருவளை பட்டத்து இராணியாக்கிக் கொண்டால் தன்னுடைய மகனுக்கு என்ன குமோ என்று அரசி யோசிக்கலானான். இதைப்பற்றி அரசனிடமும் உசாவினான். அப்படி

யொன்றும் நினைப்பதுபோல் நடந்துவிடாது என்று அரசன் சமாதானம் கூறினான். இச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு தன் மகனை நினைத்துக் கவலைப்பட்டு நோயினால் வாடி அந்தோயினுலேயே அரசி இறந்தாள்.

அரசி இறந்த பிறகு அரசன் வேறொரு அரசியைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். தீரிதுகாலம் சென்றபிறகு சிற்றன்னையின் கொடுமைகளை இளவரசனால் தாங்க முடியவில்லை.

இளவரசன் கொடுமைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் சமாதானமாக இருக்க எவ்வளோ முயற்சி செய்தான். ஆனால் அவன் முயற்சியினால் எவ்வித பலனும் கிடைக்க வில்லை. நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாகக் கொடுமை அதிகமாகிக்கொண்டேயிருந்தது இளவரசன் தந்தையின் மனதை வீணாக வேதனைக்குள்ளாக்கவேண்டுமென்று யோசித்து சிற்றன்னையின் கொடுமைகளை தந்தைக்

குச் சொல்லுவதில்லை. ஒருநாள் இரவோடு இரவாக ஒருவருக் கும் சொல்லாமல் மாளிகையை விட்டு வெளியேறினான் இப்படிச் சென்ற இளவரசன் ஊர் ஊராகச் சென்று நாடு நகரங்களைப் பார்வையிடுவதிலேயே கொஞ்சக் காலத்தைக் கழித்தான்.

இருநாள் ஒரு ஆற்றைக் கடக்கும் சமயம் எதிர்பாராத விதமாக ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகி இளவரசனை அடித்துச் சென்றது. இளவரசனும் கரை சேர எவ்வளவோ முயற்சி செய்தானென்றாலும் நீரோட்டம் அவனை இழுத்துச் சென்றது. அப்பொழுது இளவரசன் 'எங்கு சென்றாலும்எனக்கு ஒன்றுதான்' என்று நீரில் மிதக்கும் கட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டு அக்கரைக்குச் சென்றான்.

முன்னாரு காலத்தில் செள கரியங்களும் பெற்று இப்பொழுது ஏழையாகிவிட்ட ஒரு இளவரசி ஆற்றங்கரைக்குச் சமீபமாக வாழ்ந்து வந்தான். இவன் விளவரசி புதுப்புனிலில் நீராடவந்திருந்த சமயம் இளவரசன் நீரில் மிதந்து வருவதைக் கண்டான். உடனே ஆற்றில் குதித்து அவனைக் கரைசேர்த்து அங்கு வஸ்திரம் கொடுத்து தன்னுடைய இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான்.

இதன்பிறகு இளவரசன் ஊர் ஊராகச் சுற்றவில்லை. இளவரசியுடன் எளிய வாழ்க்கை நடாத்தினான். இவர்கள் ஒருவ-

ருக்கொருவர் மிகவும் அண்பாயி ருந்தனர். இருவரையும் சேர்த்து வைத்த ஆற்றின் மீதும் இவர்களுக்கு பிரியம் அதிகம். ஆற்றிற்கு சமீபத்தில் ஒரு சந்தியாசியும் இருந்து வந்தார். இவர்கள் இருவரும் எந்நாளும் ஏதாவது உணவு கொண்டுபோய் சந்தியாசிக்குக் கொடுத்து பூஜை செய்துவிட்டு வீடு திரும்புவர்.

இருநாள் இளவரசனும் இளவரசியும் ஆற்றில் குளிக்கும் போது ஆற்றில் ஒரு பொட்டலம் மிதந்து வந்தது. இளவரசன் பொட்டலத்தை அவிழ்த்துப் பார்த்தசமயம் அதில் கோழி இறைச்சியும், பால்சோரும் இருந்தன.

'யாருடைய உணவென்று தெநியாமல் இதை உண்பது நல்லதல்ல' என்று இளவரசன் கூறியபோது, இளவரசி 'ஆற்றிலிருந்து எங்களுக்கு ஒரு தீமையும் வராது, எங்களுக்கு இதிலிருந்து அதிஷ்டமே வருகிறது' என்றார்.

இருவரும் சந்தியாசிக்குஒருபங்கைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு சந்தியாசி இருக்கும் இடத்தைச் சென்றடைந்தனர்.

சந்தியாசி முக்காலமும் உணர்ந்த ஞானி. தன் ஞானக்கண்களால் இச்சோறு எங்கிருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார் 'எலும்புள்ளிறைச்சியை எனக்குப் போடவும்' என்று சொல்லி, எலும்பில்லாத

இறைச்சியை இளவரசனுக்கும், மிகுதியை இளவரசிக்கும் சாப் பிடக் கொடுத்தார்.

உணவருந்திய பிறகு சந்தியாசி, ‘நடப்பது நியாயப்படி நடந்தே தீரும். இந்த ஊரில் கோயிலுக்குச் சமீபமாக ஒரு மரத்தில் இரண்டு சேவல்கள் இருந்தன’ என்று தொடங்கினார்

“.....பணிவான கிளையில் இருந்த சேவல், ‘முன்பு தெரியாமல் சுரண்டினும்; இப்பொழுது தெரிந்து கொண்டு சுரண்டு கிறுப் பூங்குத் தெரியாது என்னடைய பெறுமதி. என்னுடைய இறைச்சியை யாராவது சாப்பிட்டால் அன்றைய தினமே ஆயிரம் பொன் பெறுவார்கள்’ என்றது. மேவிருந்த சேவல், ‘இதுவும் ஒரு பெரிய காரியமா? யாராவது என்னுடைய இறைச்சியைச் சாப்பிட்டால் மூன்று நாட்களில் அரசனுவான். பெண் சாப்பிடக் கிடைத்தால் அரசியாவான். யாராவது என்னுடைய எலும்புடைய இறைச்சியைப் புசித்தால் அவன் பிரதமமந்திரியாவான்’ என்றது.

‘அம் மரத்தின் கீழ் உள்ள கோயிலில் இருந்து இக் கதையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பரம ஏழையான விறகுவெட்டி

மேல்கிளையிலிருந்த சேவலைப் பிடித்துக்கொண்டு வீடு சேர்ந்தான்.

விறகுவெட்டி தன் மனவிக்கும் நடந்ததைச் சொல்லி, சேவலை வெட்டிக் கறிசமைத்து சிறந்த உணவாகியமையால் குளித்துவிட்டுச் சாப்பிடுவதற்காக பொட்டலம் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு மனவியுடன் ஆற்றங்கரைக்குச் சென்றான். இருவரும் பொட்டலத்தைக் கரையில் வைத்துவிட்டு நீராடத் தொடங்கினார்கள். வெள்ளம் பெருகி சோற்றுப் பொட்டலத்தை இழுக்க, அது நீரில் மிதந்து வந்தது. இனி இவ்விளவரசன் மூன்று நாட்களில் நாட்டின் அரசரிமையைப் பெறுவான் இளவரசி அரசியாவாள்’ என்று முடித்தார்.

இதைக்கேட்ட இளவரசனும் இளவரசியும். மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் சந்தியாசி வணங்கி வீடு திரும்பினர்: அந்நாட்டு அரசன் மூன்று நாட்களுள் இறந்தான். அவனுக்கு மகனில்லாமையால் பட்டத்துயான் வந்து இளவரசன் மூன்றால் மண்டியிட்டது.

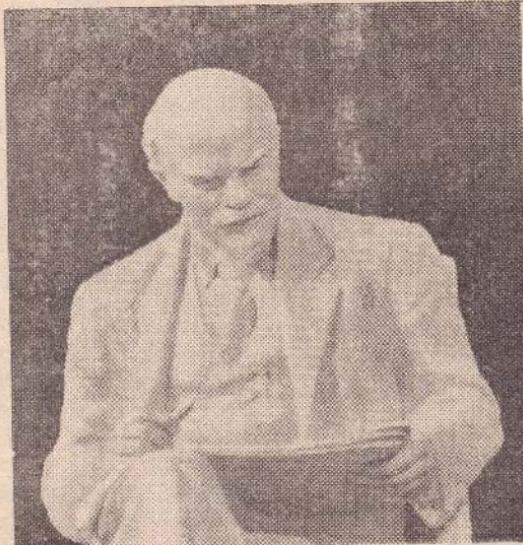
இளவரசனும், இளவரசியும் நாட்டின் ராஜா, ராணி ஆனார்கள்.

‘கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது ஒரு வழிப் பாதையல்ல’

வெனின் ஆங்கிலம் கற்ற விதம்

1903 -ல் வெனி னும். குருப்ஸ்கா யாவும் வண்டனை வந்து சேர்ந்ததும் தங்கள் ஆங்கில அறிவினை மேம்படுத்திக் கொள்ளுவதில் முழுமுரமாய் முழ்கினார்கள். முக்கியமாக ஆங்கிலப் பேச்சு மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ளுவதிலேயே அவர்களுக்கு ஆர்வம் அதிகமாயிருந்தது ஏனெனில் வெனி னுக்கும், குருப்ஸ்கா யாவுக்கும் பேச்சு மொழியைப் புரிந்து கொள்ளுவதே சிரமமான சங்கதியாகப்பட்டது:

‘சைபீரியாவில் இருக்கும் போது பெரிய ஆங்கிலப் புத்தகமானங்களை ஒருஷ் மொழியில் பெயர்த்து விட்டோமென்பதனால் எங்களுக்கு ஆங்கிலம் நன்றாகவே தெரியும் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தோம். சிறையிலிருந்த தருணம் சுயபோதினி யென்றின் துணைகொண்டு ஆங்கிலத்தைத்தான் கற்றேன் ஆனால் ஆங்கிலப்பேச்சு மொழியின் ஒரு வார்த்தையேனும் என்காதில் பட்டதில்லை. வெப்பின் நாலை நாங்கள் சைபீரியாவில் மொழி

பெயர்க்க ஆரம்பித்த போது என்னுடைய ஆங்கில வார்த்தை உச்சரிப்புகள் விளாடிமிருக்கு எரிச்சலுட்டுவனவாகவே இருந்தன. நான் இலியிச்சடன் எவ்வித வாததங்களிலும் இறங்காது மீண்டும் மீண்டும் ஆங்கிலத்தைக் கற்றேன். நாங்கள் வண்டனை வந்தடைந்த போது எங்களால் எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நாங்கள் பேசுவதும் மற்றவர்களுக்குப் புரியவில்லை. மிகவும் வேடிக்கையான சூழலில் நாம் இருந்தோம். இந்த நிலை விளாடிமிர் இலியக்கு எரிச்சலுட்டியது. அவர் தமது ஆங்கிலம் விட்டதை அறிந்து நாங்கள் கூறினார்கள்.

கில அறிவை மேம்படுத்துவதில் முழுமுரமாய் இறங்கினார்' என்று ஒரிடத்தில் குருப்ஸ்காயா எழுதுகிறார்.

லெனின் பொது வாசகசாலையில் கீழ்க்கண்ட விளம்பரத் தினை போட்டார்:

'இரு ருஷ்யரும் அவரது மகனவியாரும் ஆங்கில கனவான் ஒருவகுடன் ருஷ்ய, ஆங்கிலப் பாடங்களைப் பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொள்ள விரும்புகின்றனர். திரு. ரிச்சர், 30, ஹொல் போர்ட் சதுக்கம், பெண்டோன் விலி, டபிள்யூ. சி. என்ற முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்'

விரைவில் வெளி நூம் குருப்ஸ்காயாவும் முனிரு ஆசிரிய மாணவர் களுடன் தொடர்பு கொண்டுவிட்டனர். இவர்களின் ஒருவர் ஏறத்தாழ டார்வினின் தோற்றத்தை ஒத்தவரான ரேமண்ட் ஆவர். அவர் ஜோர்ஜ் பெல் அந்ட் சன் பிரசராலயத் தில்பணி புரிந்துவந்தார். இரண்டாமவர் வில்லியம்ஸ் என்ற அலுவலக ஊழியர். மற்றவர் தொழிலாளியான திரு. யங்கன்பவர்.

பொருளாதார சௌகரியம் மிக்க விஷாபாரியான ரேமண்ட் ஜேரோப்பா முழுவதையும் கற்றிப் பார்த்தவர். ஆஸ்திரேவியாவுக்கும், இதர நாடுகளுக்கும் கூட அவர் விஜயம் செய்தவர். ஆனால் தமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை வண்டனி வேயே கழித்தவர்.

ரேமண்ட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த காலத்தில், இங்கிலாந்துக்கு வந்த ஒரு வருடத்திற்குள் லெனின் வண்டனைப்பற்றித் தெரிந்து வைத்திருப்பதில் அரைவாசியைக் கூட ரேமண்ட் அறியாத மனி தராயிருக்கிறார் என்ற உண்மையை குருப்ஸ்காயா அவதானித்தார்.

பின்னர் ஒரிடத்தில் ரேமண்ட்டை ஆங்கில குட்டி-பூர்ஷ்வாசமுதாயத்தின் பிரதிநிதியாக வருணித்து குருப்ஸ்கயர் இவ்வாறு எழுதினார்;

'எங்களிடம் ருஷ்ய மொழி கற்க வந்த ஆங்கிலேயர்களில் ஒருவர் பெரிய பிரசராலயத்தின் நிர்வாகியாவர். சகல விஷயங்கள் குறித்தும் சரியானதொரு மதிப்பிட்டினை அளித்த தத்துவம் சோஷலிஸ்மே என்பதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். 'நான் ஒரு பற்றுறுதியிக்க சோஷலிஸ்வாதி ஒரு சமயத்தில் நான் சோஷலிஸ்மே குறித்து சொற்றொழிலுக்கும் ஆற்றியிருக்கிறேன். பின்னர் எனது முதலாளி என்னை அழைத்து தனக்குச் சோஷலிஸ்வாதிகள் யாரும் தேவைப்படவில்லையென்றும், நான் எனது வேலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்பினால் வாயை முடிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார். நான் சோஷலிஸ்ம் பற்றிப் பேசினால் என்ன பேசாவிட்டால் என்ன அது தவிர்க்க முடியாதபடி வந்தே தீரும் என்றும், ஒரு மகன் விஷயையும், குழந்தையையும் காப்பாற்றவேண்டிய பொறுப்பு

எனக்கு இருக்கிறது என்றும் நினைத்துக்கொண்டேன். இப்போதெல்லாம்நான் சோஷலிலவாதி என்றுசொல்லிக்கொள்ளதில்லை’ என்றும் என்னிடம் கூறினார்.,

இந்த மூன்று ஆசிரியர்களின் உதவியை விட, சுகல கூட்டங்களுக்குஞ் சென்று சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதன் மூலம் தங்கள் ஆங்கில அறிவினை மேம்படுத்திக்கொள்ள வெனினும், குருப்ஸ்கயாவும் முனைத் தனர்.

பேச்சாளருக்கு மிக அஸ்தமையில் அமர்ந்துகொண்டு அவரது வாயிலையே கூர்ந்து கவனித்த வாறு இவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் வண்டன் வாழ்க்கையின் ஆரம்பகாலத்தில் அவர்கள் அடிக்கடி வைக்கார்க்கிற்குப் போவார்கள்.

நீண்ட காலமாக பிரிட்டிஷ் சமூக - ஜனநாயக இயக்கத்தில் திலிருஷ்மியராயிருந்த ஸெல்டா கோட்ஸ் தான் விளாடிமிர் இவியிச் சடனும், குருப்ஸ்காயாவுடன் வைக்கார்க்கிற்குப் போவது பற்றித் தமது நினைவுக் குறிப்பு களில் கவனப்பட விவரித்துள்ளார்.

வைக்கார்க்கில் முன்னிடமித்து நிற்கும் ஜனங்களின் காதுகளை பேச்சார்கள்களின் பிர

சங்கங்கள் துணைத்தெடுத்துவிடும் ஒரு நால்திகர் எழுந்து நின்று ஒரு கோஷ்டி மக்களுக்கு கடவுள் இல்லையென்பதை நிறுவுதற்கு முயன்று கொண்டிருப்பார். அவருக்குச் சற்று தூரத்தில் இரட்சன்ய சேளை அலுவலர் ஒருவர் சர்வ வல்லபியான ஜூன்டாலென்ப பற்றி உச்சஸ்தாதியில் அளந்து கொட்டிக் கொண்டிருப்பார்.

வெனினுக்கு சொற்பொழி வாளர்களைக் காட்டிலும் சொற்பொழிவுகளை உற்றுக் கேட்ட வாறு நிற்கும் மனிதர்கள்பால் தான் அதிக ஆர்வம் இருந்தது என ஸெல்டாகோட்ஸ் எழுதுகிறோர். சொற் பொழிவைக் கேட்டு நிற்கும் மக்களிடையே ஏற்படும் பிரதி பலிப்புகளை வெனின் உற்றுக் கவனிப்பார். நூல்களைப் படிப்பதைக் காட்டிலும் மனிதரது முகங்களைப் படிப்பது முக்கியமானது என அவர் கருதினார் போலும்:

ஆனால் ஒரே ஒரு பேச்சாளர் மட்டும் வெனினது கவனத்தை இடையருது ஈர்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவரது ஜூரிஷ் தொனிப்புடனுண் ஆங்கிலத்தைப் புரிந்து கொள்ளுவது வெளி னுக்கு சுலபமானதாயிருந்தது: இவர் வேறு யாரும் ஸ்லீபெர்னூட் ஷா வேதான்!

*****

சந்தா முடிந்தவர்கள் தயவுசெய்து தமது சந்தாப் பணத்தை அனுப்பிப் புதுப்பித்துக் கொண்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். தனித் தனியாகக் கடிதம் எழுதுவது மிக்க சிரமமானது என்பதை நண்பர்கள் அறிவீர்கள். ஆசிரியர் :

*****

அமர் வெனி ன்
சிலையாய் நிற்கிற

மக்கள் மேன் மேலும் மகி ழ்ச்சியும் எழுச்சியும் உத்வேகமும் பெற உதவாத கலைகள், கலைகளையல்ல. மக்கள் சமுதாயத்தின் மகிழ்ச்சியை எதிர்காலச் சுபீட்ச வாழ்க்கையைத் தங்களி னது படைப்புக்களில் அடி நாதமாக-அடிச் சரடாகக் கொண்டு படைக்கும் எழுத்தாளன் காலத்தையும் மீறி வாழ்வான்; காலத்தையும் மீறி அவனது சிருஷ்டிகள் வாழும்!

உலகில் தோன்றிய அநேக மகா காவியங்களில் அநேகமானவை ஏமாற்றமடைந்து காதற சம்பவங்களைச் சித்திரித்துச் சித்திரித்தே அமரத்துவமடைந்திருக்கின்றன!

கள்ளங் கபடமற்றவர்களையும் எளிமையான வர்களையும் மனதில் ஒன்றுமே ஒளித்துவைக்கத் தெரியாமல் வெளிப்படையாகத் துமது மனக் கருத்துக்களை உடனுக்குடன் சொல்லி வைக்கும் வெள்ளையுள்ளம் படைத்தவர்களையும் இந்த உலகம் புரிந்து கொள்ள முற்படுவதில்லை; மாருக அவர்களை முட்டாள்கள் என எண்ணித் தூற்றுவதில் மாத்திரம் முந்திக் கொள்ளுகின்றது.

வேஷம் போடும் பக்தனைவிட, ஏதோ ஒரு நற்குணமுள்ள பாவி மதிக்கப்படத்தக்கவன்.

அமெரிக்க நாசகார நாகரீகத்தின் தவிர்க்க முடியாத அறுவடைதான் ‘ஹிப்பீஸ்’! இந்த நவீன காட்டுமிராண்டிகளைப் போன்று நமது நாட்டிலும் புதுவகைக் காட்டுமிராண்டிகள் தோன்றி விடுவார்களோ என அச்சப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு சி னி மா த் திலகங்களின் தீவிர அபிமானிகளின் தினசரி நடவடிக்கைகள் இதை மெய்ப்பிக்கின்றன. கலையை நேசித்து ரசித்துச் சுவைப்பது வேறு; கலையை மோகித்து வெறிகொள்வது வேறு. ரசனை வெறியாக மாறினால் கடைசியில் தமிழ் ஹிப்பீஸ் கள்தான் தோன்றுவார்கள்!

கலை வாழ்வு கரடு முரடான காட்டுப்பாதை போர்க்களத்தை விடப் பயங்கரமான பலி பீடம். இதைப் புரிந்துகொண்டு தன்னைத் தானே இழக்க முன்வருபவர்கள்தான் முடிவில் இத்துறையில் நின்று பிடிப்பார்கள்,

அறிவைத் தொடுவது எளிதல்ல. மக்கள் அறிவைத் தொட்டுத் தட்டி எழுப்புவதோடு நில்லாது, அவர் தம் உணர்ச்சிகளையும் தொட்டுத் தட்டி எழுப்புவனே கலைஞன்!

குண்டு நகரத்தையும் கோட்டைகளையுமே தகர்க்கும். ஆனால் கருத்து உலகத்தையே ஆட்டிப் படைத்துவிடும்.

அன்பு இருக்கின்றதே அது உலகத்திலுள்ள ஆபத்துக்களுக்கொல்லாம் ஆதிகாரணம். தசரதனைத் துடிக்கத் துடிக்கச் சாகடிந்ததே ராமன் மேலுள்ள இந்த அன்புதான்!

உலகிலே தோன்றிய காப்பியங்களிலேவரும்
தலைவர்கள்-கதையின் நாயகர்கள் எல்லாம்
அரச பரம்பரையினராகவே—ஆண்களாகவே—
காட்சியளிப்பதைக் காணலாம். ஆனால்
தமிழ்ப் பெருங் காப்பியமான சிலப்பதி
காரத்திலே சாதாரண செட்டி குலத்திலே
பிறந்த பெண் தலைவியாக—கதையின் நாய
கியாக வருகிறான்! முற்றுந்துறந்த இளங்கோ
தமிழ் இலக்கிய மரபில் எப்படிப்பட்ட
மாபெரும் புரட்சியைச் செய்துகாட்டி
விட்டார்!

மஸ்லிகை

ஆசிரியர்: பொறுஞ்சீலை

60. கல்தூர்யார்ஜீ. யாழில்ஸ்ராம்

மஸ்லிகை

ஆண்டு

மலர்

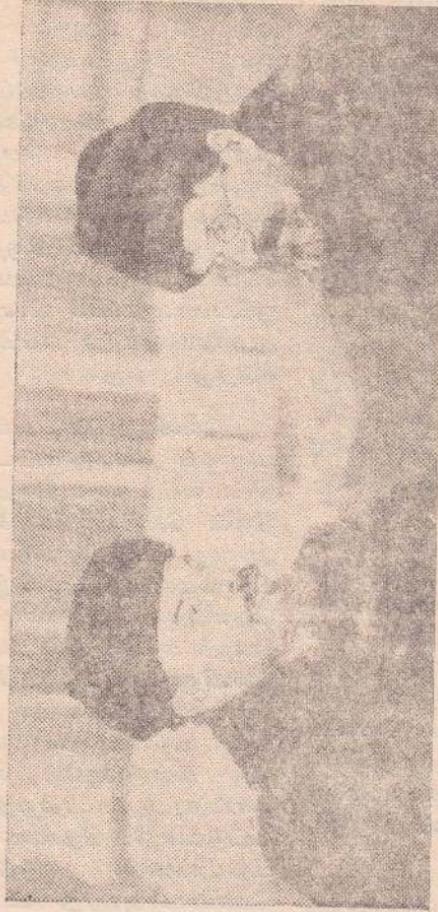
தயாராகின்றது

உங்கள் ஒத்துழைப்பை

தாருங்கள்.

கான் க ஸ்ரீ வெளி

— இராமலீ சிசின்

வெளின் ‘ஆசிரியர்’ என்ற சொல் அக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்தார். அவர் தமது வாழ்க்கையின் மூலமும் அறிவுரைகள் மூலமும் வழி காட்டல் மூலமும் ஆலுமை ஆலுமை மக்களுக்குப் போதித்தார். அவரைப்பற்றி இளைஞர்கள் தீவிற்கு கொள்ள தற்காக அவரது பண்புகள் திலைமறை இங்கு எடுத்துறைப்பேன்டன்.

வெளின் து செயல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மிகுந்த சரி நுட்பத் திறன் மிளிர்ந்தது. இந்த திறமைத் தன் துடன் பணியாறும் அணவரிடமும் இருக்கவேண்டும் என்ற வெளின் வலியுத்தினார். ஒவ்வொரு அறிக்கையும் சரி நுட்பமாக நிருபிக்கப்படவேண்டும்; ஒவ்வொரு நிருபணமும் சரி நிட்பமாக வரையறக்கப்பட வேண்டும். உணர்யாடவின்போது ஒரு விளையத்தைப் பேசினால் அதைத் தகுந்த ஆதா

ரத்துடன் பேசவேண்டும் என்பதை வெளினுடன் பழகியவர்கள் நன்கு அறிவார். ஒருவர் சரி நுட்பமான அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட வேண்டும் என்றால், அவரிடம் பெயர்கள், புள்ளி விவரங்கள், எடுத்துக் காட்டுகள், நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்ட, திட்டவட்டமான விவரங்கள், இவை அனைத்தும் இருக்கவேண்டும். ஒரு வேலையைக் குறைவாகச் செய்தாலும் அதை மிகுந்த தனிச் சிறப்புடனும், சரிபார்த்தலுடனும் செய்ய வேண்டும், ஆதாரம் இல்லாமல் பேசவதை விட, சும்மா இருப்பது நல்லது.

வெளினிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் கீழ்க்காணும் விஷயங்களை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்; சட்டென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடாதீர்கள்! நன்றாக, சரிபார்க்காமல் அறிக்கைகளை வெளியிடாதீர்கள்! தெள்ளத் தெளிந்த விவரங்களிலிருந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தபின்னரே, வாயைத் திறவுங்கள்!

வெளியென்று சிந்தனைகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஒவ்வொரு அறிக்கையும் சரிபார்க்கப்பட்ட விவரங்களின் திட்டவட்டமான முடிவாக இருப்பதுடன், அதிலுள்ள கருத்து நன்கு நிதிக்கப் பெற்றதாகவும், முழுமை பெற்றதாகவும், பட்டை தீட்டப்பெற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்; அந்தக் கருத்து துவக்கம் முதல் இறுதி வரை தெள்ளத் தெளிவாகவும், திட்டவட்டமாகவும்

இருத்தல் வேண்டும். வெளினுடன் பேச விரும்பும் ஒருவர் தனது சிந்தனைகளைச் சொக்கவைத்திருக்க வேண்டும். அவர் உண்மையான விவரங்களைக் கண்டறியும் திறமை பெற்றிருக்க வேண்டும். தத்துவார்த்த விவாதத்தில் வெளின் ஈடுபடும்பொழுது, வாழ்க்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட திட்டவட்டமான, சரி நுட்பமான, மிக உண்மையான ஆதாரங்களையே எப்பொழுதும் எடுத்துக் கூறுவார்.

வெளினுடன் பணியாற்றுவார்கள் அவரது கட்டளைகளைத் திட்டவட்டமாக நிறைவேற்றும் திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவரது கட்டளைகள் எதார்த்த உண்மைகளைத் தழுவி இருக்கும்; தெளிவான, முழுமையான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும்: வெளினுடன் பழகும்போது ஒருவர் சரி நுட்பமாகச் சிந்திக்கவும், உண்மைகளை வாழ்க்கையில் உள்ளபடியே காணவும், வாய்ப்பு உண்டாகிறது. அது மட்டுமன்றி, தெளிவான, திட்டவட்டமான கருத்துக்களைக் கொண்ட அவரது கட்டளைகளைச் சரி நுட்பமாக நிறைவேற்றவும் முடிகிறது.

ஒரு நிலவரத்தை அதன் முழுமையால் எதார்த்தத்தில் எவ்வாறு மதிப்பிடுவது என்பதையும் அந்தக் குறிப்பிட்ட நிலவரத்தில் என்ன செய்வது என்பதையும் அறிந்த ஊழியர்களை, எல்லா இடுக்கள்களையும் மீறி ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்றும் நிர்வாகிகளை, வெளின்மிகவும் போற்றினார்.

வெளின் எல்லாப் பணிகளி
றும் ஒழுங்கு முறையைக் கடைப்
பிடித்தார். அவர் திட்டப்படி
செயலாற்றினார். அவரது
உழைப்பு நாள் மிகக் கருராக
இழுங்கு படுத்தப்பட்டிருந்தது.
இந்தக் கண்டிப்பான் ஒழுங்கு
முறையைத் தமது புத்தகங்கள்
பத்திரிகைகள் சம்பந்தமாகவும்,
சொந்த வாழ்க்கையிலும் அவர்
கடைப்பிடித்து வந்தார்.

மனிதர்களது சொந்த வாழ்க்கையில் அறிவுடைமையும், சிரிய நித்தனையில் தோய்ந்த ஒழுங்கு முறைகளும் மிகவும் அவசியம் என்று அவர் கருதினார் தன்னுடன் வேலைபார்ப்பவர்கள் குறித்த காலத்தில் விடுமுறை எடுக்க வேண்டும் என்றும், சுகா தாராப் பராமரிப்பு நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், தங்களது வாழ்க்கை களை ஓர் ஒழுங்கு முறைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்றும், உடல் நவத்தைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது என்றும் வெளின் வற்புறுத்தினார். எல்லா விஷயங்களும் நன்கு சிந்திக்கப்பட வேண்டும் என்றும், எதிலும் கவனக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது என்றும், ஒழுங்குமுறை தவறக்கூடாது என்றும் வெளின் போதித்தார்.

வெளின் கூட்டு முடிவுக்கு மனப்பூர்வமாகக் கட்டுப்படு வார். சில விஷயங்களில் கூட்டு முடிவு தவறு என்று கருதிய

போதிலும், அவர் கூட்டு முடிவுக்குத் தலைவணங்குவார். மிகப் பெரும் செல்வங்க்கு வாய்ந்த வெளின், சோவியத் ஸ்தாபனத்திலும், கட்சி ஸ்தாபனத்திலும் தனது கருத்துக்களை வழக்கமாக நிலை நாட்டி விடுவார்; ஆனால், அவரது கருத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத சந்தர்ப்பங்களும் அவர் மைமூரிட்டியில் இருந்தவேளைகளும் உண்டு; அப்பொழுது அவர் ஸ்தாபனத் திற்கு முழுமையாகவும், நிபந்தனையின் நியம் சீழ்ப்படிந்துள்ளார் அவர் தனது செல்வங்க்கை ஓர் நிர்ப்பந்த ஆயுதமாக ஒருகாலும் பயன்படுத்தியில்லை; மாறுபட்ட கருத்து உடையோரிடம் விவாதிக்கவும், அவர்களை தமது வழிக்குத் திருப்பவும்தான் அவர் முயன்றார்.

அவரது வாழ்க்கையிலிருந்து இளைஞர்கள் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வெளின் பாட்டாளி வர்க்க கலாச்சாரத் தின் உண்மையிலேயே ஒப்பு உயர்வற்ற பிரதிறிதி ஆனவர்; இந்தக் கலாச்சாரமானது, சரிநுட்பமான அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்; அதாவது இயற்கையின் மீது அறிவின் ஆட்சி, இருண்டசக்தி கள் மீது சமுதாய ரீதியில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட உற்பத்தியின் மேலாதிக்கம், ஆகியவற்றை ஜீவாதாரமாகக் கொண்டதாகும்.

சிறுகதை

வெளின்

நடந்த

பாதையிலே

அகஸ்தியர்

ஜாரின் அடக்கு ஒடுக்கு
முறைக் கோட்டை கொத்த
ளங்களையும், அவற்றின் மிச்ச
சொச்சமான மூர்க்க முதலா
ளித்வக் கெடுபிடிகளையும் நொ
றுக்கி எறிந்து, கடலேறேனக்
கெம்பி எழுந்த தொழிலாள
வர்க்கம், வெளின் போல்வீசிக்
தலைமையில் புரட்சிப் போரிற
குதித்துப் புதியவோர் அரசை
நிறுவிய பொற்காலத்தின் இரண்
டரம் ஆண்டு.

ஆயிரத்தித் தொள்ளாயிரத்
துப் பத்தொண்பதாம் ஆண்டுப்
புதிய வருஷத்தின் பெரிய
வருகை.

செகால்னி வாசிகள் தங்கள்
புதுவருஷப் பிறப்பை அந்த
மாபெரும் புரட்சிக்கனவனும்
வெளினுடன் கொண்டாட
வென்று துடிக்கின்றார்கள்.

குழந்தைகளோ தங்கள்
ரஷ்ய தேசத்துக்குச் சுப்ரிடீ
மான வாழ்வை அளித்த அந்
துப் ‘பெரியமனிதரை’க் கண்டு.
களித்து விளையாட, அக்களித்
துப் பதறிக்கொண்டு வெளின்
வருகைக்காகக் காத்து நிற்கின்
ரூர்கள்.

ஆனால், வெளின் இன்னும்
வந்து சேரவில்லை.

அவர்களின் உற்சாகம் பனி
உறைவதுபோல் குன்றிவிடுகின்
நது.

ஒரு சிறுவன் சொன்னுண்;
‘அவர் பெரிய ஆள். பெரிய
யவர்களுடன் தான் சேர்ந்து
கொள்வார். நாங்களெல்லாம்
அவர் கண்களுக்குப் படமாட
டோம். ஏனென்றால், நாங்க
ளெல்லாம் சின்னஞ்சிறு சுட்டிப்
பயல்கள்.’

அந்தக் கூற்றை எல்லாக் குழந்தைகளும் ஆமோதித்தார்கள்.

அப்போது ஒரு சிறுவனின் முகம் வியாகுலத்தில் அப்பிப் போய்க் கிடந்தது: அதைக் கவனித்த இன்னொரு பையன் கேட்டான்:

‘என்ன விசாரம், ஏன் உன் முகம் கோணிவிட்டது?’

அவன் சொன்னான்:

‘எங்கள் லெணி ன் தாத் தாவை உங்களுக்குச் சரியாகத் தெரியாது. அவர் கட்டாயம் வருவார்’

‘சரி, லெணின் தாத்தா வராவிட்டால் என்னசெய்வது?’

இந்தக் கேள்விக்கு அவனுல் உறுதியாகப் பதில் அளிக்கமுடியவில்லை: ‘தறு தறு’ வென்று முழுகிக்கொண்டு சற்றுச் சமாளித்தபடி சொன்னான்;

‘வரா மலே விட்டுவிடுவாரா?’

இதற்குமேல் அவனுல் பேச முடியவில்லை: நாக்குத் தடம் புரண்டது.

அப்போது ஒரு தொழிலாளி தங்கள்கூடையில் வந்ததைக் கண்ட அவர்கள், துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு அவனிடமே விசாரித்தார்கள்;

‘லெணின் தாத்தா கட்டாயம் வருவாரா?’

அந்தத் தொழிலாளி சுப்பிரங்கெட்ட பிட்ரோகிரேட்டில் வேலைசெய்த பழைய ஆசாழி:

புரட்சிக்கு முன்பே லெணினுடன் பழகியவன். இந்த விவரங்கள் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால், லெணின் வருகையை அவன்மூலம் உறுதிப்படுத்தலாம் என்ற நினைப்பு. ஆகவே, அப்படி ஆவலோடு கேட்டார்கள்;

அவன் அவர்களின் ஆனந்த அக்களிப்பைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்;

‘லெணின் எந்த விஷயத்திலும் மிகக் கண்டிப்பானவரா; வருவதாக ஒருதடவை சொல்லி விட்டால் வந்தே தீருவார். என் அவர் வரமாட்டார் என்று சந்தேகிக்கிறீர்களா?’

‘மழையும் காற்றுமாக இருக்கிறதே, அதனால்தான் இப்படிச் சந்தேகம்’

உண்மையாகவே எப்பன் மரங்களினுடே காற்று வேகமாக மூசி வீசகிறது. மழையும் பெய்துகொண்டே யிருக்கிறது: பனி நுரைகள் வறண்டு, பாம்புச் செட்டைபோல் தரைமீது படர்ந்து கிடந்தன. பனிக்கடிகள் இடையிடையே வானத் திவிருந்து தெறித்து விழுகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் ஒரு தடவை கண்ணேட்டம் விட்டபின் அந்தத் தொழிலாளி கூறி னன்:

‘எப்படித்தான் புயற்காற்று அடித்து மழை பெய்தாலும், லெணின் கட்டாயம் வருவார்’

ஆயினும், அந்தப் பதிலில் அவர்களுக்கு உறுதிபிறக்கவில்லை

‘திடு’ ரென்று ஒடிப்போய் பக்கத்தே நின்ற ஒரு பெரியவரிடம் அவர்கள் கேட்டார்கள்;

‘புயல் அடிக்கிறதே வெனின் தாத்தா எங்கே வரப்போகிறார்?’

உடனே அந்தத் தொழிலாளி சுற்று உரத்துச் சொன்னான்;

‘ஓ, பையன்களே! ஏன் வீனாக அடிக்கடி நச்சரிக்கிறீர்கள்? முன்பே சொன்னேன் நினைவில்லையா? அவர் வருவதாக ஒருமுறை சொல்லிவிட்டால் கட்டாயம் வந்தே திருவார்?’

‘அவ்வாறு நிதானமாக உங்களால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்?’

பெருமிதத்தோடு நெஞ்சை உயர்த்திக்கொண்டு அந்தத் தொழிலாளி சொன்னான்;

‘நான் ஒரு தொழிலாளி. எல்லோரையும்விட வெனினைச் சரியாகத் தெரிந்தவர்கள் தொழிலாளர்கள் மட்டும்தான்: அப்படித்தான் அவரும் மக்களைச் சரியாகப் புரிந்து வைத்திருக்கின்றார்: அந்த உறுதியைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்: அவர் கட்டாயம் வருவார்’

‘ஓ, அப்படியா?’

அவர்களின் ஏக்க முகங்கள் கிதம்பரத்தம் பூக்களாய் நிறத்தன.

ஆனால், ஒரு சிறுவனுக்கு மறுபடியும் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. ஆகவே, சுற்று ஏக்கக் குரவில் பதட்டமாகக் கேட்டான்:

‘வெனின் தாத்தாவுக்கு உங்களைப் போலத் தொழிலாளர்களையும் பெரியவர்களையும் தான் பிடிக்குமா? எங்களைப்போல் சிறுவர்களில் அக்கறை இல்லையா?’

அந்தத் தொழிலாளி திறுவேண்டபார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு சொன்னார்:

‘அப்படியல்ல, தொழிலாளர்கள் இயக்கத்துக்கு நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்கள்: குழந்தைகளாகிய நீங்களோ இந்தத் தேசத்தின் எதிர்காலச் செல்வங்கள்: வெனினின் கணமணிகள். அவர் தொழிலாளர்களை நம்புவார்; குழந்தைகளை நேசிப்பவார்’

இந்த வசனங்களைக் கேட்டதும் குழந்தைகளின் நெஞ்சுகள் விம்மிப் புளகித்தன.

இந்தச் சந்தியான் வேளையிலே பள்ளிக்கூடத்தைத் தாண்டி வந்து கொண்டிருக்கும் ‘மோட்டார்க் காரி’ன் உறுமற்சத்தங்கூட அவர்களுக்குக் கேட்கவில்லை.

‘திடு’ ரென்று தங்கள் முன்னே வந்து நின்ற மோட்டார்க்காரரை வியப்புடன் பார்த்தார்கள்.

அங்கே அவர்களின் வெனின் தாத்தா அந்தக் காருக்குள்ளி ருந்து புன்முறுவலோடு வெளியே வந்தார்.

அடையாளம் கண்ட குழந்தைகள் உடனே வெனினைச் சூழ்ந்து விட்டார்கள்,

வந்து இறங்கிய வெளின்
படிக்கட்டில் ஏறியவன்னம்.
தொப்பியைக் கழற்றி, முகத்
தில் அப்பயிருந்த குளிர்ப்புனியை
வழித்தெறிந்துவிட்டுக் குழந்தை
களைப் பார்த்துக் கேட்டார்;

குழந்தைகளே, ஏ வை
என்னை உங்களுக்குத் தெரியுமா?

✓ ஒருங்குத் தெரியுமோ!

வெளின் முகம் வியப்பில்
ஆழ்கிறது.

எப்படித் தெரியும்?

எங்கள் அம்மா சொல்லக்
கேட்டிருக்கிறோம்; படங்களிலும்
பார்த்திருக்கிறோம்.

உடனே வெளின் ‘அவுக்’
கென்று ஒரு குழந்தையைத்
தூக்கி அரவணைத்தபடி செல்லங்
கொழிக்கும் மொழியில் கேட்டார்;

எங்கே உங்கள் தாத்தாவக்கு
இரு முத்தங் கொடுங்கோ?

அந்தப் பெண் குழந்தை,
நெந்து சிரித்து நானிக்கொண்டு
வெளின் முத்தை முத்தி செய்யவே,
அவர் தானுகவே அதன்
கன்னங்களில் மாறி மாறி முத்தங்
கொடுத்தார்.

சற்றுவேளை மற்றச் சிறுவர்
கள் மௌனமாக நின்றவன்னம்
என்ன செய்வதென்று புரியா
மல் ஆனந்தத்தில் ‘திக்’ கிட்டுப்
போய் நின்றதைக் கவனித்த
வெளின், குறும்பாகக் கண்களைச்
சிமிட்டிக்கொண்டே எல்லோரை
யும் பார்த்துக் கேட்டார்;

உங்களிலே ‘எவி பூனை’
விளையாட்டு யாருக்குத்தெரியும்?

சற்றுவளர்ந்த பெண்-அவள்
தான் முதன் முதலில் பதில்
சொன்னால்:

‘எனக்குத் தெரியும்’

உடனே வெளின் அவளை
அணைத்தவாறு கேட்டார்:

உங்கள் பெயர் என்ன?

அவள் அவர் கைக்குள்
தாயின் சிறகினுள் பதுங்கிய
கோழிக்குஞ்சபோல் மகிஞ்சிக்
கொண்டு சொன்னால்:

‘என் பெயர் வீரா’

இன்னொரு ஆண்குழந்தை
வெளின் முன்னே ஓடிவந்து
சொல்லிற்று;

தாத்தா எவி பூனை விளை
யாட்டு எனக்கும் தெரியும்.

அப்படியா? சந்தோஷம்.
உங்கள் பெயர் என்ன?

‘லயோஷா’

சரி அப்படியானால் நீங்கள்
பூனையாம். அவ எலியாம். சரி
தானே? என்றார் வெளின்

‘ஓ’

குழந்தைகளை வட்டமாக
நிற்கச் செய்கிறார் வெளின்.

கோலாகலமாகவிளையாட்டு
ஆரம்பமாகி விடுகின்றது.

ஒரே குதூகலம்.

ஆயினும், சின்ன ஞ்சிறு
பெண் காட்யாதான் எலியாக
நடித்தாள். அவளை லயோஷா
அம்மாறு போட்டுக்கொண்டு
துரத்திப் பிடிக்க வேகமாக ஒடு
கின்றான். காட்யா பயத்தினால்
தாக்குண்டு நேரே வெளின்

தாத்தாவிடமே ஒடி, அவரு
டைய கண்ணடக் கால்களைக்
கட்டிப் பிடித்துக்கொள்கிறார்.

வெளின் உடனே அவனைத்
தனது கரங்களாலே வாரித்
தூக்கி, ஆகாயத்திலே உயர்த்
திப் பிடித்துக்கொண்டு நெயான்
டியாகக் கேட்கிறார்.

அடைக்கலமாக என்கை
யில் வந்த எவியை, இனி எந்
தப் பூஜைகூடப் புவியாக மாறி
வந்தாலும் பிடித்துவிட்டமுடியாது
முடியுமானால், எங்கே பிடிபார்க்
கலாம்?

இந்தக் காட்சிகளையெல்
லாம் உள்ளிப்பாகப் பாத்துக்
கொண்டிருந்த வெளின் சகோ
தரி மரியா குழந்தைகளைப்பார்த்
துக் கேட்டான்;

குழந்தைகளே, உங்கள்
வெளின் தாத்தா உங்களுக்குக்
காட்டிய விளையாட்டின் போத
னீண்களை நன்றாகக் கவனித்தீர்
களா?

‘இல்லையே’

இந்தத் தேசத்திலே ஜார்
என்ற ஓர் அரசனும் சில முத
லாவிகளும் சேர்ந்து; இப்பாத்த
தான் எவிகளைக் கொன்ற பூஜை
போல் மக்களைச் சித்திரவதை
செய்தார்கள். அந்தக் கண்ணப்
பூஜைகளிடமிருந்து இவ்வாறு
தான் உங்கள் வெளின் தாத்தா
வும் போல்ஷுவிக் கம்பூனில்டு
களும் இந்தத் தேச மக்களைக்

காப்பாற்றினார்கள். இப்போ
புரிந்ததா?

தாங்கள் கேள்விப்பட்ட
பழைய சம்பவங்கள் நினைவுக்கு
வந்தன. உடனே குழந்தைகள்
தங்கள் மதிப்பிற்குரிய வெளின்
தாத்தாவைச் சூழ்ந்துகொண்டு
ஆனந்த ஆரவாரமாகத் துதி
செய்து கத்தினார்கள்;

‘வெளின் தாத்தா?

நீடு வாழ்க!

வெளின் தாத்தா?

எங்கள் தாத்தா!

வெளின் தாத்தா?

தெய்வத் தாத்தா!

வெளின் தாத்தா?

அம்மாத் தாத்தா!

வெளின் தாத்தா?

அன்புத் தாத்தா!!’

இவற்றையெல்லாம் இமை
வெட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டு
எதிரே நின்ற அந்தத் தொழிலா
ளியின் நெஞ்சு புளிகித்துக் கட்டு
மீறி விமியிற்று; ஆனந்தப்
பொக்களிப்பு அவன் கண்களில்
நீராய்த் தேங்கிறறு; கண்ணீர்
‘பொலு பொலு’த்துக் கொட்டிறறு:

நெஞ்சில் கையை வைத்து
அழுத்திக்கொண்டு, வாய்தினாறி
‘முனுமுனு’த்தவாறு அவன்
சொன்னான்:

உலகத்தின் ஜீவஜோதியான
எங்கள் மாபெரும் ராக்ஷஸ்
தோழர் வெளின் நாமம், நீலே
வாழ்வதாக!

ஒருவன்னப்படி இருந்தான்
திசையில் செல்லுகிறான்
அந்த மனிதனை மதிப்பிட

என்பதைக் காட்டிலும், எந்தத்
என்பதைப் பொறுத்துத்தான்
வேண்டும்.

விடுதலையும் பு திய எல்லைகளும்

மு.தனையசிங்கம்

மார்க்சிய வாதிகளின் இலக்கிய வெற்றிக்குரிய காரணம் என்ன?

ஓரே சொற்றெடுத்துக்கூன் அந்தக் காரணத்தை அடைத் துச் சொல்லிசீட முடியுமானால் அதை அவர்களின் தத்துவம் பார்வை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கலைஞர்கள் ஓர் தத்துவத் தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா? தத்துவ எல்லைக்குள் தங்களை அடைத்துக்கொள்வது கலைஞர்களைக் கொன்றுவிடுவதாகாதா?

இவற்றைப்பற்றி விரிவாக இங்கு எழுதமுடியாது. வெளி வரவிருக்கும் 'போர்ப்பறை' என்னும் நூலில் இவற்றைப் பற்றி நான் விரிவாக ஆராய முயன்றுள்ளேன். இங்கு ஒன்றை மட்டும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லவாம். கலைக்கும் தத்துவத்துக்கும் ஒத்துவராது என்று நீணப்பது தவறான அபிப்பிராயமாகும். சாதாரண எழுத-

தாளர்களுக்குரிய இயல்பான பார்வை எல்லைகளை அந்தந்தக் காலத்துக்குரிய பெருந் தத்துவங்கள் இன்னும் பெருப்பித்து ஆழமாக்கியும் அகலமாக்கியும் ஒரு பெருந் தரிசனவீச்சாக மாற்றிவிடுகிறது. எல்லாவகைக் கலைச்சிருஷ்டியும் ஏதோ ஒரு பார்வைக் கோணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே உந்தப் படுகிறது. அந்தப் பார்வைக் கோணம் ஆழமான தத்துவம் பார்வையாகவும் தரிசனவீச்சாகவும் இருக்கும்போது ஆழமான கலைச்சிருஷ்டிகள் பிறக்கின்றன. கம்பனும் காரிதாசனும் தங்கள் தனிப்பட்ட கலைத்திறமையினால் மட்டும் மகாகவிகளாக மாறி விடவில்லை. அந்தக் கலைத்திறமையை வெளிக்காட்டும் வகையில் அவர்கள் வரித்துக்கொண்டதத்துவ மரபுந்தான் அவர்களை மகாகவிகளாக்குகின்றது. அவர்களின் கலைச்சிருஷ்டிகளின் ஆழமும் ஆழமும் பல கோண விரிவுகளைக் காட்டுவதற்கு, பலகோணங்களிலும் அவர்களுக்குப் பாதை வகுத்துக்கொடுத்திருந்த

தத்துவ மரபே முக்கிய காரணமாகவிருக்கிறது. வியாசரும் வாஸ்மிகியும் தங்கள் தனிப்பட்ட கலைத்திறமையை மட்டுமல்ல தாங்கள் வாழ்ந்த காலக்கட்டத்தின் தனிப் பெருந் தத்துவமரபையும் வெளிக்காட்டுபவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பார்க்கும் போது வேறு ஒன்றும் குறிப்பாக சொல்லத் தோன்றுகிறது. எந்தளமுத்தாளன் அதிக பலமும் ஆழமும் வாய்ந்த தத்துவப் பார்வையை எடுக்கிறானே அவன் அதிககாலம் வரை நிற்கக்கூடிய கலையாக்கங்களைச் சிருஷ்டிக்கும் வகையில் தன் திறமையைப் பயன்படுத்துகிறான் என்றும் சொல்லத்தோன்றுகிறது. பாரதிக்கும் பாரதிதாசனுக்குழிடையேயுள்ள வித்தியாசங்களையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டபார்வைக்கோணங்களே தனிப்பட்ட கலைத்திறமையைவிட அதிகமாக விளங்குவதாய் இருக்கின்றன. இருவரும் திறமைபடைத்த புரட்சிக் கவிஞர்கள்தான். ஆனால் பாரதியோ பழைய இந்தியத் தரிசன ஆழத்தைத் தன் காலத்துக்கேற்றவாறு புதுப்பித்துப் புரட்சி செய்தான். கிருதயகத்தைக் கேடின்றி நிறுத்த விரதம் கொண்ட பாரதியோ பொதுவுடைமைப் புரட்சியையும் பழையதத்துவப் பார்வையில் வியாக்கியானப்படுத்தி கலையை வீழ்த்திய புரட்சியாகவே கண்டான். அதுமட்டுமல்ல புதுமைப்படித் தனுமே மௌனியோ அல்லது இன்றைய பெரும்பாலான ஆழத்தாலைர்களை செய்யாதவிதத்

தில் தானும் நேரடியாக, அந்தக்கலியுகத்தை வீழ்த்துவதற்காகப் போர்க்கோலம் பூன்டு போராடவும் செய்தான். தன் புரட்சிக்காரப் புதுமைப் பெண்ணின் குரலைக்கூட ‘சொல்நாதந்தானது நாரதர் வீணையோ நம் பிரான் கண்ணன் வேங்குழலின் பமோ? வேதம் பொன்னுருக்கன்னியாகவே மேன்மை செய்தெமக் காத்திடச் சொல்வதோ?’ என்று வேதம் வரை ஆழமாகச் செல்லும் ஆதித்தத்துவச் சக்தியிலிருந்து பிறக்கும் புரட்சிக் குரலாகவே காட்டினார்பாரதிதாசன ஏற்றுக்கொண்டபகுத்தறிவு வாதமோ அவரது மேல்மன அறிவுத்தனத்தோடும் அவர் வாழ்ந்த காலத்துமேலாட்டமான புரட்சிப்போக்கோடுமே நின்றுவிடுவதால் (மார்க்கியமளவுக்கும் செல்லாத மேலோட்ட நாஸ்திகப் புரட்சி) அவரது கலைத்திறமையும் பூரணமாகக் கறக்கப்படாமலேயே இடையில் நின்று விடுகிறது. எப்படி திறமையிருந்தாலும் தி. மு. க. அரசியல்வாதிகளின் பார்வைக்கோணம் தமிழ்நாட்டோடுமேடும் அவர்களைக் கட்டிப்போட்டு முழு இந்தியாவுக்கும் உரியவர்களாக அவர்களை மாற்றமுடியாமல் தடுக்கிறதோ அப்படியேதான் கலைஞரையும் அவனது பிழையான பார்வைக்கோணம் கட்டுப்படுத்திவிடுகிறது. தத்துவமற்றவர்களோ வேறும் எல்லைப் பிராந்தியங்களின் விடுபட்ட உணர்வுகளை ஞாபகப் படுத்துபவர்களாகவே இருக்கின்றனர். எனவே கலை

யும் தத்துவமும் கைகோத்து
நிற்பது அவசியமென்றுகிறது.

ஆனால் அதற்காக அந்தத்
தத்துவத்துக்கேற்பச் 'குத்திரங்
களை' யந்திரப்போக்கில் வடிப்
பது கலைச் சிருஷ்டிகளாகாது.
அத்தகைய யந்திரச் சூத்திரங்
களை தற்கால ரஷ்ய எழுத்தா
ளர்களிடமும் பல 'முற்போக்கு'
எழுத்தாளர்களிடமும் காண
லாம் என்பதும் உண்மைதான்
அது எக்காலத்துத் தத்துவப்
பின்னணிக்கும் உரிய குறைகள்
தான். அதேபோல் செத்துக்
கொண்டிருக்கும் ஒரு தத்துவத்
துக்கு ஏற்றவாறு எழுத முயல்
வதும் தரமான கலைஞரின்
திதமையைக் கட்டுப்படுத்தி
அவளை வளரவிடாமல் தடுத்து
விடுகிறது என்பதும் உண்மை
தான். அத்தகைய குறைகளை
யும் தெரிந்துகொண்டுதான் இன்
றைய மார்க்சிய முற்போக்கு
வாதிகளின் பார்வைக்கோணத்
தை ஆராயவேண்டும்.

நவீஞ்கால விஞ்ஞானமும்
அதையொட்டி வந்த அறிவாவு
தமும் இன்றைய மார்க்சியமும்
மனித சிந்தனையைத் திருத்தித்
துப்பரவாக்குகின்றன:

மனிதனின் மேஜ்மனத்தளங்
களை ஊடுகுவிச் சென்ற பழைய
சமயஞரானப் போக்கைப்போலவு
லாமல் விஞ்ஞானமும் அதை
யொட்டிவந்த சித்தாந்தங்களும்
மேல்மன அறிவோடும் நின்றுவிட்டன
என்பது உண்மைதான்.

ஆனால் அவை ஏற்றுக்கொள்ள
பொதிக - சமூக - மேஜ் மனத்
தளங்களின் எல்லைகளுக்குள் இது
வரையில்லாத அறிவின் கூர்மை
யையும் தெளிவையும் அவை
ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்ப
தும் உண்மையேதான். அந்தக்
கூர்மையும் தெளிவும் மேல்மளை
இயக்கங்களையும் (பிராய்டின்
அடிமனத்தளங்களும் யோகஞர்
ஷப் பார்வையில் மேல்மலத்
தளங்களேதான்) பொதிக-சமூ
கப் போக்குக்களையும் முன்பை
விடச் சீராக விளக்கிக் காட்டு
கின்றன. அந்தச் 'சீரானபார்வை
பிறந்தபின் பழைய சமயஞரானம்
கலையாக்கங்களில் அதிகமாகப்
பயன்படுத்திய உள்ளுணர்வை
யும் கற்பணகளையும் தற்கால
கலை இலக்கியப் பார்வை கைவி
டவேஷநிடய கட்டாயம் வந்து
விட்டது. கலைப்போக்கிலும் விஞ்
ானரிதியான யதார்த்தம் ஏறி
விட்டது. அது கலைச்சிருஷ்டி
களின் உருவத்தையும் உள்ளடக்க
கத்தையும் அடே வகை கயில்
மாற்றிவிட்டது:

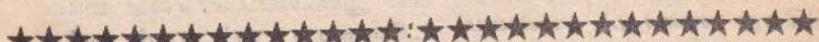
ஆனால் அந்த மாற்றம்
பழைய சமயஞரானத்தையே முற்
ங்க மறுக்குமளவுக்கு வளர்க்கப்
பட்டதுதான் அதன் ஒரே ஒரு
குறை; நீல அகவத் தெளிவுக்
காக ஆழம் கைவிடப்பட்டது.
இந்தவிஞ்ஞானஅறிவுப்போக்கை
எதிர்த்தவர்கள் ஆழத்தை வடிவாக
உணராமலேயே (ஐரோப்
பாவில் போல்) அல்லது பழைய
சமய ஞானத்தை ஏற்றுக்
கொண்டு ஆழத்தை அறிவு ரீதி
யாகத் தெரிந்தவர்களாய் இருப்

இனும் அதைத் தற்காலத்துக் குரிய விதத்தில் பாரதியைப் போல், அரவிந்தரைப்போல், வேகமெடுத்த போர்க் கோல மாக மாற்ற முயலாமலேயே (மென்னி முதல் லா. ச. ராமா மிர்தம், தி. ஜான்கிராமன் ஆகி யோர்வரை) அல்லது இரண்டுங் கெட்ட போக்கில் கற்பனாரீதி யாகவும் பொழுதுபோக்காவும் எழுதித் தங்கள் திறமையைப் பாழடிக்கும் விதத்திலேயே (அகிலன் முதல் பாரதத்சாரதி வரை] எதிர்க்கிண்றனர். இவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது இக்காலத்துக்குரிய விஞ்ஞானப் போக்கை ஏற்றுக் கொண்டு எழுதுபவர்கள், கலைத் திறமையுள்ளவர்களாகவுமிருக்க

கும்போது, அதிகமாகச் சாதிக்கக்கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இன்று ஈழத்தில் மார்க்கே முற்போக்குவாதிகள் வென்றதற்குரிய காரணத்தை இவ்வாறுதான் பார்க்கவேண்டும். அவர்களது பார்வையே இன்றை விஞ்ஞானப் போக்கை ஏற்றுக்கொண்ட பார்வையாக இருக்கிறது.

இதை இன்னும் விளக்கக் கூடிய விதத்தில் சில உதாரணங்களை எடுத்து ஆராய்ந்தபின் அடுத்தகட்டத்துக்குப் போகலாம். இனிமேலும் மார்க்கேயம் சரிவருமா என்ற கட்டம் அது.

(இன்னும் வரும்)

பாதிரியார் ஒருவர் நியூயோர்க் வந்திருந்தார். அமெரிக்கப் பத்திரிகை நிருபர்கள் பண்ணும் புரளிகளைப்பற்றி அவர்முன்பே எச்சரிக்கப்பட்டிருந்தாராதலால் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் மிகவும் எச்சரிக்கையுடனேயே நடந்துகொள்ளத் தீர்மானித்திருந்தார். அவருடன் பத்திரிகை நிருபர்கள் நடத்திய பேட்டியின்போது கேள்விகளடங்கிய ஒரு பெரும் பட்டியலே அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதிற் காணப்பட்ட முதற் கேள்வி - 'நீங்கள் எந்த நெட் கிளப்பிற்காவது போக விரும்புகிறீர்களா?' பாதிரியார் இந்தக் கேள்விக்கு நேரடிப் பதில் சொல்லாமல் நழுவிச் செல்லும் நோக்கத்தோடு, 'இங்கு நெட் கிளப்புகள் இருக்கின்றனவா?' என்றுமட்டும் கேட்டுவைத்தார். மறுநாட்ட காலைப் பத்திரிகையில் அந்தப் பேட்டியபற்றிய செய்தி கொட்டை எழுத்துக்களில் வெளிவந்திருந்தது. 'நியூயார்க் வந்திருக்கும் பாதிரியார் கேட்ட முதற் கேள்வி இங்கு நெட் கிளப்புகள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா?'

அ. சோமபாலன்

லெனின் நூற்றுண்டு ஜெயந்தி விழாவை முழு முற் போக்கு மன்பதையும், கரத்தா லும் கருத்தாலும் உழைக்கும் மக்கள் இனம் அனைத்தும் சடி ணையற்ற பேருற்சாகத்துடனும் பேருவகையுடனும் அனுஷ்டித் துக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில் இந்த நூற்றுண்டின் மனச்சாட்சியையும், இந்த யுகத் தின் சிந்தனையையும், இந்தப் சகாப்தத்தின் தர்மத்தையும்

லெனினும் புதிய யுகத்தின் இலக்கியமும்

நிர்ணயித்த இந்த மாபுருஷின் நினைவுக்கு இலக்கிய உலகம் நன்றிப் பெருக்குடன் அஞ்சலி செலுத்தக் கடப்பாடுடைய தாகும்.

லெனின் ஒரு இலக்கிய கரத்தா அல்ல. புரட்சிக்காரரும், அரசியல் ஞானுசிரியரும்,

அறிவு மேதாவிலாச முமான் இவர் ஒரு பத்திரிகையாளராக இருந்தபோதிலும், ஒரு இலக்கியக் காரரால்ல.

என்றாலும் முழு நேரப் புரட்சிக்காரரான இவர், புரட்சிகர அரசியல் பணியையே முழு வாழ வினதும் உயிர் மூச்சாகக் கொண்டிருந்த இவர் கேள்விப் பத்திரம் ஒன்றில் தொழில்பற்றிய பந்தியை நிரப்பியபோது தன்னை ஒரு 'இலக்கியகாரர்' எனக்கு ஏற்பிட்டுள்ளார். அன்றைய ருவ்யத்தில் பத்திரிகையாளர்கள் உட்பட பலவகை எழுத்தாளர்களும் 'இலக்கியகாரர்கள்' என அழைக்கப்படுவது வழக்கமாக இருந்தது.

இந்த மரபுப்படி தன் தொழிலை இலக்கியக்காரராக, அமைத்துக் கொண்ட அமரர் லெனின், எழுத்துக்கு எத்துளை மகத்துவம் அளித்தார் என்பதை இது ஸ்பஷ்டமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இலக்கியகாரர் என்ற பதத்தின் பரந்த அர்த்த பாவத்தில் தன்னை ஒரு இலக்கியரேம்ஹி

யக்காரராக மாமேதை லெனின் கருதினார் என்பதில் பத்திரிகை உலகம் மட்டுமல்ல, முழு இலக்கிய உலகமும் பெருமிதமடைய முடியும், இறும்புதெய்த முடியும்

இலக்கியக்காரராக லெனின் நூல்களைப் போல வேறு யாருடைய நூல்களும் உலகில் பெருந்து

தொகை மொழிகளில் பெயர்க் கப்பட்டதில்லை. வெனினைப் போல ஸ்ட்சோப் ஸ்ட்சம் மக்களால் வாசிக்கப்பட்ட இன்னேரு நூலாசிரியர் இந்த அவனியில் இருந்ததுமில்லை, இருக்கப்போவதுமில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. மாமேதை வெனினைப்போல தான் வாழ்ந்த காலத்திலும் தனக்குப் பிற்திய காலத்திலும் காலத்தின் கருத்தில், சிந்தனையில், மனச்சாட்சியில் வேறுயாரும் தனது முழுச் செல்வாக்கையும் பதித்ததில்லை, பதிக்கப்போவதுமில்லை.

தமிழ் இலக்கியப் பறப்பில் வள்ளுவனும் கம்பனும் பாரதி யும் தமது சந்ததி சந்ததியினர் மீதுதமது வலுவானதாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். ஆனால் மாபுருஷர் வெனினே ஒரு நாட்டின் சிந்தனையின் மீது மட்டுமல்ல. முழு வையகத்தினதும் சிந்தனையின் மீதும், அதனது ஒட்டத்தின்மீதும் தனது பாதிப்பை ஏற்படுத்தினார் :

வெனி ன து காத்திலும் அதன் பின்னரும் தொன்றிய சிந்தனைகள், கருத்துக்கள், இலக்கியங்கள் மீதெல்லாம் இவரது அணைத்தினையும் வென்று நிற்கும் அமரக் கருத்துகளின் வீச்சைக் காணலாம். வெனினில் சகாப்தம் பூராவிலும்தோன்றிய இலக்கியங்கள், எழுத்துகள் அணைத்துமே இவரது கருத்துக்களை ஒட்டியோ அல்லது வெட்டியோ தான் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு இந்த நூற்றுண்டின் கருத்தோட்டம் முழுவதை யும் தனது தன்னேரில்லா ஆன மையின்கீழ் கொண்டுவந்த இந்த மேதாவிலாசம் வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த யுகத் தின் தலைமகனுகவும் பிதாமகனுகவும் திகழ்கிறார்;

மனித அறிவு முழுமையின் தும் முற்போக்குக் கருவுலங்களை அடிச்சரடாகக் கொண்ட சமூதாய வீரஞ்சுானத்தின் தத்துவமான மார்க்கிலைத்தை முதலாளித்துவத்தின் ஏகாதிபத்தியக் கட்டத்திற்கு, ஏகாதிபத்தியத் தினது உலக அமைப்பின் வீழ்ச்சிக் கட்டத்திற்கு, சோஷவிலைப் புரட்சியின் வெற்றிக் கட்டத்திற்கு ஏற்றதாக வளர்த்துவளப்படுத்தினார். புரட்சிகரக் கட்சியான, புதிய ரகக் கட்சியான, புரட்சியின் அமைப்பாளனும் தலைவனுமான தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியை உருவாக்கினார். உழைக்கும் மக்களின் புரட்சிகர எழுச்சி மூலம், முதலாவது வெற்றிகரமான சோஷவிலைப் புரட்சி மூலம் ஏகாதிபத்தியத்தின் பலவீணமான இணைப்புக்களைத் தகர்த்து ஏகாதிபத்திய அமைப்பின் வீழ்ச்சிப் படலத்தையும் புதிய யுகத்தின் உதயத்தையும் துவக்கி வைத்தார். உலகின் முதலாவது வெற்றிகரமான தொழிலாளர் ராஜ்யத்தை, மிக உயர்ந்த ஜனநாயகமர்ன் சோஷவிலை ஜனநாயகத்தை ஸ்தாபித்தார். மனித வரீக்க வரலாற்றில் முதன் முறையாக மனிதனை மனிதன்

சுரண்டும் கொடிய சமுதாய அமைப்பை என்றென்றைக்கு மாக ஒழித்துக்கட்டி, மனித குலம் கற்பகோடி காலமாகக் கண்ட இன்பக் கனவான பொதுமைச் சமுதாயத்தை முதலாவது சோஷலிலை சமுதாயத்தை சிருஷ்டித்தார்.

இவ்வாறு மனித சந்ததி ஒரு வரலாற்றுக் கட்டடத்திலிருந்து இன்னெரு வரலாற்றுக் கட்டடத்திற்கு, முதலாளித்துவத்திலிருந்தும் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்தும் சோஷலிலைத்திற்கும் கம்யூனிலைத் திற்கும் மாறிச் சொல்லும் சரித்திர நிகழ்வுப் போத்தை இவர் துவக்கி வைத்துக் கொல்லுத் தியதுடன், இந்தப் புதிய யுகத் தின் நிகழ்வுகள், சிந்தனைகள், ஆன்மீக வெளிப்பாடுகள் அனைத்தின் மீதும் தனது செல்வாக்கைப் பதித்தும், இவற்றின் உள்ளுறையை நிர்ணயித்தும் சென்றார்.

ஆகவேதான் புதிய யுகத்தின் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார சித்தாந்தங்கள் எந்தளவுக்கு வெளினிலைத்தையே அடிச்சரடாகக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அதேபோல இந்தப் புதிய சகாப்தத்தின் கலை, கலாசாரம், இலக்கியம் ஆகிய ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளும் வெளினிலைத்தையே ஆதார சுருதியாகவும் அடிநாதமாகவும் கொண்டிருக்க முடியும்.

புதிய சமுதாயத்தின் சிற்பியும், அதற்கான யுகப் புரட்சியின் தலைவரும் ஞானசிரியருமான வெளின் கலை இலக்கியத்

தத்துவத்திற்கு அளித்த அளப்பரிய பெரும் காணிக்கையாக இந்த ஆன்மீக சாதனங்களின் வர்க்கக் சார்பு, வர்க்க நிலைப்பற்றிய கோட்பாடு திகழ்கிறது.

நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ ஒடுக்குமுறை அமைப்பை எதிர்த்து இந்தக் கொடிய அமைப்பால் சுரண்டப்படும், ஒடுக்கப்படும் மக்கள் பகுதியினரான தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளுமே உறுதியுடனும் உதவேகத்துடனும் போராடுவார்கள் என்பதையும், இவர்களாலேயே பற்றறுதியுடன் போராட்டமுடியும் என்பதையும், இவர்களே புதிய சமுதாயத்திற்கான சோஷலிலைத்திற்கான புரட்சியின் தலைமைச் சக்தியாகவும் விசைச் சக்தியாகவும் இருக்க முடியும் என்பதையும் வெளின்கண்டார்.

ஆகவேதான் இந்த இருவர்க்கங்களையும் அவர் புரட்சிக்குத் திரட்டினார், இவர்களுக்குப் புரட்சிகரத் தயாரிப்பு அளித்தார், இவர்களை புரட்சியின் தத்துவத்தால் ஆபுதபாணியாக்கினார்.

முதலாளி வர்க்கத்திற்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குமிடையில் நடைபெறுகின்ற வர்க்கப் போராட்டம், அழுகி நாற்றமெடுத்துக் காய்ந்து விழும் பழைய அமைப்புக்கும் ஜனாராவேசத்துடன் மலரும் புதிய அமைப்புக்கு மிடையில் நிகழும் சமுதாயப் புரட்சி, இவற்றை

வழிதடத்தும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புதியரக்கக் கட்சி ஆகிய இவற்றின் மூலமே பழைய அமைப்பை வீழ்த்துவதும், புதிய அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதும் சாத்தியம் என்பதை வெனின் வலியுறுத்தினார்.

இரு வர்க்கங்களிக்கிடையில் இரு அமைப்புகளுக்கிடையில் நடைபெறும் இந்தப் போராட்டத்தில், முழுச் சமுதாயத்தையும் அதன் சம்பத்துகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக நடைபெறும் இந்தப் போராட்டத்தில் எந்தச் சமூகப் பகுதியோ, எந்தத் தனி நபரோ, அல்லது எந்தத் தத்துவமோ, ஆன்மீக வெளிப்பாடோ தனி தேதா ஒதுங்கியோ இருக்க முடியாது என்பதை வெனின் தீட்சண்யமாகவும் ஆனித்தரமாகவும் கண்டு வற்புறுத்தினார்.

ஆகவே தான் இந்தப் போராட்டத்தில் கலை இலக்கியம் உட்பட அனைத்துத் தோற்றப் பாடுகளும் ஏதாவது ஒரு வர்க்கத்தைச் சார்ந்ததாகவும், அனுசரித்துப் போவதாகவுமே இருக்க முடியும் என்றார்.

இந்தப் போராட்டத்திலிருந்து விடுபட்டு சுத்த கூயங்பிரகாசமாக எந்தவொரு பொருளும், வெளிப்பாடும் இருக்க முடியாது.

எனவே வர்க்கப் போராட்டம், சமுதாயப் புரட்சி என்ற இந்த தனிக்கமுடியாத தர்க்க

வியலுக்கு, வரலாற்று நியதிக்கு உட்பட்டு கலை, கலாசாரம், இலக்கியம் அனைத்தும் ஏதாவதொரு வர்க்கத்தின் பக்கம் சார்ந்து நிற்கிறது என அவர்கூட்டிக் காட்டினார்.

கலை - இலக்கியத்தின் இந்த வர்க்கச் சார்பு - வர்க்க நிலைத் தத்துவத்தை விளக்கிய வெனின் முற்போக்குக் கலையும் இலக்கியமும் ஊசலாட்டமின்றியும் தடுமாற்ற மின்றியும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பக்கத்தை எடுக்கிறது என்றும், எடுக்கவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். முற்போக்குக் கலை இலக்கியம் உண்மையில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின், சமுதாயத்தின் புதிய தலைமை வர்க்கமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கலை - இலக்கியமே என்றும், இந்த புதிய கலை - இலக்கியத்தின் நிலையும் பார்வையும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலையும், பார்வையுமே என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

அதாவது புதிய கலையும், இலக்கியமும் அனைத்துத் தோற்றப்பாடுகளையும் வர்க்கச் சார்பு நிலையிலிருந்து, பக்கச் சார்வ நிலையிலிருந்து அதாவது தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சார்பிலிருந்தும் நிலையிலிருந்தும் நோக்குகிறது.

அது சுரண்டலை எதிர்த்தி, அடிமைத்தனத்தை எதிர்த்தி, ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தை எதிர்த்தி, தனிமனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் எதிராக இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும் அநீ

திகளையும் எதிர்த்து, மொத்தத் தில் அனைத்து சமூக தீம்புகளையும் எதிர்த்து பாட்டாளி வர்க்கம் நடத்தும் அனைத்துப் போராட்டங்களையும் ஓவ்வொரு போராட்டத்தையும் முழுமையாகவும் முற்ற முழுக்கவும் ஆதரிக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் கண்ணே திரட்டி நிறுத்துகிறது. அனி வகுத்துக் கொள்கிறது.

புதிய கலை - இலக்கியம்
தொழிலாளி வர்க்கம் புதிய சமுதாயத்திற்காக, இல்லாரும் உடையாருமற்ற - உலகத்திற்கொரு புதுமையான ஒப்பில்லாசமுதாயத்திற்காக, மக்கள் முழுமைக்கும் பொதுவுடமையான புத்தம் புதிய சமுதாயத்திற்காக நடத்தும் போராட்டத்திற்கும் ஆகாவென்றெழும் யுகப்புரட்சிக்கும். புதிய சமுதாயத்தின் தவிர்க்கவொண்ணுவரலாற்றுத் தேவைகளும் முன் நிபந்தனைகளுமான புதிய ரக கட்சிக்கும், புதிய ரக ராஜ்யமானதொழிலாளர் ராஜ்யத்திற்கும் தன்னைப் பூரணமாக அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறது.

அது ‘மக்களின் அடித்தட்டுப் பகுதியினர் வரலாற்றின் சிறபிகளாகும்படி அவர்களை உயர்த்துகிறது’ (வெளின்)

‘உலகத்தின் செல்வத்தை ஆக்கிப் படைக்கும் மங்கள் எந்த அளவுக்கு உலகை இளமைபெறச் செய்கிறார்களோ அந்தஅளவுக்கு

அவர்களும் இளமை பெற’ (மார்க்ஸ்) அவர்களுக்கு உதவுகிறது.

‘மக்கள் ஒருவரை பாராட்டி நேசிக்கும் காலம், ஒருவர்முன் ஒருவர் ஜோவிக்கும் தாரகைகளாக ஒளிர்விடும் காலம், வாழ்வு உண்மையிலும், நிஜமான சுதந்திரத்திலும், அழகிலும் பொலிவுறும் காலம்’ (கார்க்கி) வருவதைத் துரிதப்படுத்த அது உதவுகிறது.

‘இதுவே சுதந்திர இலக்கியம்; புத்தம் புதிய சக்திகளை இதன் அனி வரிசையிலே திரளச் செய்வது பேராசையோ. பதவி அல்லது பணப்பித்தோ அல்ல; சோஷிலிக் கருத்தும் உழைப்பாளிக்குக் காட்டப்படும் அனுதாபம்தான் இதைச் செய்ய முடியும். இந்த இலக்கியம் பித்தம் தலைக்கேறிய சீமாட்டிகளுக்கோ, பருத்துச் சீரழிந்துவிட்ட மேல்தட்டைச் சேர்ந்த பத்தாயிரம்’ பிரபுகளுக்கோ பணி புரியும் இலக்கியமல்ல; நாட்டின் நறுமலரும் அதன் வலுவும் எதிர்காலமுமான கோடானு கோடியான உழைப்பாளிகளுக்குத் தொண்டாற்றும் இலக்கியமாகும்’ என்று புதிய கலை - இலக்கியத்தின் தார்ப்பரியத்தையும் தர்மத்தையும் வெளின் வகுத்தளித்தார்.

இந்த வகையில் புதிய கலை யும் - இலக்கியமும் தொழிலாளி வர்க்கத்துடன் ஜக்கியப்பட்டு நின்று புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்க; இளமையும், சௌந்

தர்யமும், சுதந்திரமும், ஜனநாயகமும் பூத்துப் பொலியும் புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்க சரண்டலையும் அநீதியையும் அடி. யோடு சாய்க்க மக்களுக்கு உத் வேகமூட்டுகிறது; மக்களை செய அுக்குத் தூண்டுகிறது. மக்களுக்கு இந்த வையகத்தில் புதிய ‘வான்தை’ கோடி காட்டுகிறது.

ஆனால் புதிய யுகத்தின் இந்த கலை - இலக்கியம் மனித இனத்தின் கலாசார பிதுராஜ் ஜிதங்களை மறுக்கவில்லை. அதற்குமாறாக காலகாலமாக வரும் ‘கலாசாரம் பற்றி சரியான அறிவைப் பெறுவதன் மூலம்’. ‘இதைத் திரும்பச் சமைப்பதன் மூலமும் தான் தொழிலாளி வர்க்க கலாசாரத்தை கட்டி வளர்க்க முடியும்’ என்று வெளின் வலியுறுத்தினார். மானிதம், எதார்த்தம் ஆகிய மக்களுக்குப் பகையில்லாத இலக்கியக் கருத்துருவங்களை அவர் வரவேற்றார், நேசித்தார்.

புதிய யுகத்தின் உன்னத மான கலை - இலக்கியத் தத்துவத்தை மெய்யாகவே விடுதலையடைந்த கலை இலக்கியத்தின் மகத்துவத்தைப் பிரகடனப்படுத்திய தத்துவத்தை, தொழிலாளி வர்க்க நிலையினதும் சார்பினாலும் தத்துவத்தை எமக்களித்த மாமேதை வெளினுக்கு இலக்கிய உருகம் அது உள்ள எவும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

அமரர் வெளின் நூற்றுக்கணக்கையந்தி விழாவின் போது புதிய கலை - இலக்கியத்தை, புதிய கலாசாரத்தை வளப்படுத்தவும் தொழிலாளி வர்க்க இலக்கியத் துவஜத்தை புரட்சியின் புதிய வெற்றிச் சிகரங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும், புதிய சமுதாயத்தை நிர்மாணிப்பதில் அதன் சிருஷ்டிச் சக்தியான தொழிலாளி வர்க்கத்துடன் சங்கமமாகி புதிய உற்சாகத்துடன் தர்மாவேசத்தனும் போராடவும் புரட்சிகர, முற்போற்கு இலக்கியப் பரம்பரை சங்கல்பம் செய்து கொள்கிறது.

மல்லிகை ஆசிரியர்

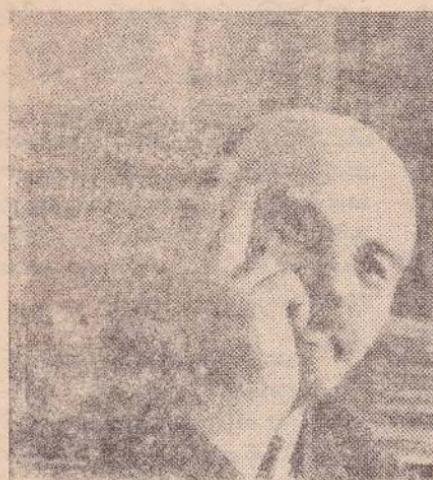
போமினிக் ஜீவா

எழுதிய

சாலையின் திருப்பம்

சிறுக்கைத் தொகுதி

படித்துப்பாருங்கள்

லெ
னி
ஞ்
த
ரி
ச
ன
ம்

பொமினிக் ஜீவா

நான் அப்பொழுது மாண்வன். நான் கல்வி பயின்ற கல்விக்கூடம் ஒரு கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவப் பள்ளிக்கூடம்.

மதிய நேரப் பிரார்த்தனை பக்கத்தேயுள்ள மாதா கோவிலில் தினசரி நடப்பது வளக்கம் நாளாந்தம் நடைபெற்றுவந்தது இப் பிரார்த்தனை; இப் பிரார்த்தனையின் கடைசிக் கட்டத்தில் மிக முக்கியமான ஒரு அம்சம் இடம் பெறத் தவறுவதில்லை. நம்மை மத்தியானச் செபத் திற்கு அழைத்துச் செல்லும் ஆசிரியர் கடைசியாகக் கூறுவார்: ‘ரஸ்யாமனந் திரும்புவதற்காக ஒரு பரமன்டலம் பிரியத்ததம் சொல்லுவோமாக...’ என்பார்.

அச் செபத்தில் நானும் பங்கு கொண்டு இம் மனந்திருந்துதல் மன்றுட்டத்தைச் செய்து முடிப்பேன்.

எனக்கு நீண்ட நாட்களாகவே மனசிற்குள் ஒரு சந்தேகம். ‘இந்த ரஸ்யா என்ன சாவான பாவும் செய்து விட்டது? எப்படி மனம் மாறி விட்டது? அது என் மனத் தீரும்பவேண்டும்? அதற்காக நாமெல்லாம் செபம் செய்கிறோமே அது செய்த தவறுதான் என்ன?’ இப்படிப் பல நாட்களாக என்மன்றையெப் போட்டுக் குடைந்து கொண்டேன். எனக்குப் பதில் சொல்வார் யாருமில்லை. ஆசிரியரிடம் கேட்கலா

மென்றுல் பயம். ஏதாவது கேள்வி கேட்டால் 'மடையா உனக்கென்னடா தெரியும்?' எனப் பொரிந்து கொட்டுவார். அத்துடன் சாதி அகம்பாவும் பிடித்தவர். தப்பித் தவறிக் கேட்டால் நான் பிறந்த சாதி யின் பெயர்தான் அவரது திருவாயிலிருந்து வெளிவரும். எங்கேயோ இருக்கிற ரஷ்யா மனந் திருந்துவது இருக்கட்டும் கிறீஸ் தவன் எனச் சொல்லிக்கொண்டு சாதி அகம்பாவத்துடன் நடந்து கொள்ளும் இந்த வாத்தியாரின் மனசை ஆண்டவரே நீர் மாற்றக் கூடாதா எனப் பலதடவை நான் இப் பிரார்த்தனையிலேயே வேண்டியிருக்கின்றேன்.

எனவே இந்த மனந்திரும் புதல் செபத்தில் என்கு நம் பிக்கை வரவரக் குறையலாயிற்று. மதியப் பிரார்த்தனை நேரம் வரும்பொழுது ஏதாவது காரணத்தைச்சாட்டாகவைத்து செபத்தில் பங்கு பற்றுமல் நழுவது தொடங்கினேன். கூடிய வரை ஒதுங்கிவிடுவேன். எதற் கென்று தெளிவாகத் தெரியாமல் கடவுளிடம் கூட ஏன் யாசிக்க வேண்டும்?

பூமி சாத்திரப் பாடம் படித்ததினால் அமெரிக்கா, இந்தியா, சினை, ரஷ்யா போன்ற பெரிய நாடுகள் உள்ளன என்பதை அறிந்து கொண்டேன். கவர்னர் யாழ்ப்பாணம் வரும்பொழுது நாமெல்லாம்வேர்க்கவிருவிருக்க யாழ்ப்பாண முற்ற வெளியில் வெயிலில் காய வரிசையாக நின்றனுபவிக்கும் அனுபவத்தை

என்னை, வெளைக் காரணம் நம்மை ஆருகிறான் என்ற உணர்வினால் இங்கிலாந்து என்றெருநாடு இருப்பதையும் அறிந்து கொண்டேன். இந்த எல்லா நாடுகளையும் வீட ஏன் ரஷ்யா என்றெருநாடு மனந்திருந்தப் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும்? அதற்கான சரியான காரணத்தைக் கூட எனக்கொருவரும் சரியாகச் சொல்லித் தருகிறார்கள் இல்லையே என மனங்குமைந்தேன்.

எனது தகப்பனார் கடையில் 'அண்ணுச்சி' என்பவர் வேலை பார்த்து வந்தார், அவர் இந்திய சுதந்திரத்தைப் பற்றி அடிக்கடி எவக்குச் சொல்லி வந்தார், எனது மாமா ஒருவர் கதர் கட்டி, காந்தி மகாத்மாவின் மீது ஆரூத பக்தி கொண்டிருந்தார். இவர்களினது தொடர்பும் பேச்கம் என்னை நாளா வட்டத்தில் கவர்ந்தது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் மீது ஒருவகைப் பாச உணர்வையும் பிறக்க வைத்தது.

இந்தக் கால கட்டத்திலும் மாதா கோவிலில் ரஷ்யா மனம் திரும்புவதற்கான செபம் சொல்லப்பட்டுத்தான் வந்தது. வகுப்பு ஏறிவிட்டேன். இருந்தும் பிரார்த்தனையின் கடைசிப் பகுதியான இந்தச் செபத்தின் வாசகங்கள் என்னமோ மாற்றமடையவேயில்லை!

வயது வளர்ச்சியினாலும், என்னுள் இயல்பாகவே வளர்ந்து வந்துள்ள சிந்தனைத் தாக்கத்தி

ஞாலும், காந்தி - நேரு - சுபானி போன்ற சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் செய்திகளைப் படித்ததினாலும் என் மனசிலும் ஒரு கேள்வி பிறந்தது. ‘இந்தியாவையும் நாம் வசிக்கும் தேசமான இலங்கைத் திருநாட்டையும் அடிமைப் படுத்தி ஆட்சி செய்கிறோன் வெள்ளோக்காரன். சுதந்திரம் கேட்டால் தருவதற்குப் பதில் அடி, உதை! அதையும் மீறி மறியல் வீடு. மகாத்மா நேரு போன்றவர்களையே மறியவில் போட்டு அடைக்கிறோன். உண்மையில் மனந் திருந்தச் செபம் செய்யவேண்டுமென்றால் ரஷ்யாக்காரனுக்குப் பதிலாக இந்த வெள்ளோக்காரன் மனம் மாற்றத்தானே செபம் செய்யவேண்டும்? இவ்வளவு அக்கிரமம் பண்ணுகின்ற இங்கில்ஸ்காரனுக்கு எதிராக ஏன் நமது கோவில்களில் செபம் செய்வதில்லை?’ என் எனக்குள்ளே கேட்டுக் கொள்வேன்.

எனது இந்த நியாயமான சந்தேகத்தை கிறிஸ்தவப் பெரியார் ஒருவரிடம் ஒருநாள் கேட்டேன்.

‘தம்பி வெள்ளோக்காரன் வேதக்காரன்; அவன் எந்த நாட்டையும் ஆளாம்! கிறிஸ்தவனுக்கு எதிராகக் கிறிஸ்தவன் ஆஸ்டவஸ் வேண்டுதல் செய்யக்கூடாது. வேதக்காரன் ஆஸ்வதுதான் கடவுள் கித்தம்! என்று உணர்ச்சியுடன் கூறினார் அவர், தொடர்ந்து ‘வெள்ளோக்காரன் என்ன இருந்தாலும்

வெள்ளோக்காரன் தான்! அவன் ஆனாலும் போல எங்கூட உவையெனும் ஆரூவினமோ?’ என்றும் சின்டலாகக் கேட்டு வைத்தார். ‘ரஷ்யாக்காரன் கடவுள் இல்லையென்டு சொல்லுகிறவனும்; அதிலிருந்து மனந் திருந்தத்தான் நாங்கள் செபம் சொல்லுகின்ற ஞங்கள்!’

‘எந்த அநியாயம், அக்கிரமம் செய்தாலும் வெள்ளோக்காரன் வேதக்காரன்; எனவே அவனுக்கெதிராக நாம் வாயைக் கூடத் திறக்கக் கூடாது. அது மாபெரும் பரவும்: ஆனால் ரஷ்யாக்காரனுக்கு எதிராக எப்படியும் செபம் செய்யலாம்: அதுதான் மத தர்மம்’ என்ற இந்தக் குறுகிய மதக் கண்ணேட்டத்தின் மீது எனக்கு வெறுப்புத்தடியது,

இப்படியான ஓரவஞ்சகத் தனமான - ஆரூகின்றவனுக்கு அடிவருடி, மற்றவன் மன மாற்றத்தில் தம்மைத்தாமே ஏமாற்ற எண்ணும் இந்தப் பாமரத் தன்மையை வெறுத்தொதுக்கி, என்னை நானே புதுப்பித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தபொழுது, என்னை அறியாமலே என் மன கில் ரஷ்யாமேல் ஒரு அபிமானம் அல்லது ஒரு பிடிமானம் ஏற்பட்டு வருவதை நான் உணரத் தொடங்கினேன். சோவியத் ரஷ்யா மீது என் மனசில் ஒரு வகைப் பரிவுணர்ச்சியை வளர்த்தவர்களே இந்த ஆஜாட பூதி கள் தான் என்பதை பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்று ஆழ

மாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்
போது என்னத் தோன்று
கின்றது.

இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் யாழ்ப்பாணம் கின்னர் கொலீஜில் முதன் முதலில் பாரதி விழா கொண்டாடப் பெற்றது. பாரதியாரின் கவித் துவப் பெருமையை உணரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. பாரதி பாடல்களைப் படித்துப் பார்த்தேன். இக்கால கட்டத்தில் இறிது இறிதாக எனது நட்பு வட்டாரங்கும் பெருகத் தொடங்கியது. கருத்தினால் பல வேறு பட்டவர்கள் மனசினால் ஒன்று படத் தொடங்கினாம். ‘ஆகா வென்று எழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி...’ என்ற கவி வாக்கைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்வோம்.

எனது மாணவக் கேள்விக் கான விடையை நான் பாரதி பாடல்களைப் படித்ததினால் தெளிந்து கொண்டேன்.

என்னைப் போன்ற கத்தோ லிக்க மாணவர்களுக்குச் சித்தி ரித்துக் காட்டப்பட்ட ரஷ்யா வுக்கு மாருன ஒரு புதிய பூரியை சோஷலிஸ நாட்டை - இனங்கண்டூணர பாரதி வழிசமைத் துத் தந்தான்!

‘மல்லிகை’ வாசகர்களுக்கும், அபிமானிகளுக்கும் எழுத்தாளர் களுக்கும் தமிழ்ப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

மகத்தான் அந்த நாட்டை-பாரதியும் கவி தாகூரும் வியந்து பாராட்டிய அந்த நாட்டை-உருவாக்கிய புத்துலகக் கிறபி இவர்தான் என, குழந்தைப் புள்முறுவல் தவழும் முகத்தையும் குறும்புச் சிரிப்புத் தவழும் உத்தையும்கொண்ட ஒருவரின் படத்தை ஒரு இலக்கிய நண்பர் எனக்குக் காட்டினார்.

‘இவர்தான் வெளின்!'

வெளின் தரிசனம் அன்று தான் எனக்குக் கிட்டியது.

‘வெளினைப் போன்ற மக்கள் குலத்தை நேசித்தனாலும் மகத்தான் தலைவர் வழி நடத்திக் கட்டிய மைத்த ஒரு இலட்சியம் தவருன திசை வழி செல்லவேசெல்லாது’ எனக் காந்தியடிகளின் கூற்று என் மனசில் பிச்ச சொச்ச மாக இருந்த சந்தே கங்களை யும் தீர்த்து வைத்துவிட்டது.

மாணவப் பருவத்து அறிவுப் பகிக் கேள்விக்கான சரியான விளக்கத்தைக் காந்திஜி மூலம் அறிந்து கொண்டு திருப்தி யடைந்தேன்.

இன்று இந்தியாவின் வாசற் படியில் நின்று இந்த மகத்தான் இலட்சியம்தான் கதவைத் தட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் என்னால் இன்று புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது!

★ M. இராசரத்தினம் ★

செந்தமிழ்த் தோட்டம்

[பாம் ஸ்கூலுக் கருகாமையில்]

பலாலி ரேட், திருநெல்வேலி.

எங்களிடம்

சகல இன ஒட்டு மாங்கன்றுகள், ஒட்டுத் தோடை, ஒட்டு எலுமிச்சை ஊர் எலுமிச்சை பலா, மாதுளை, கெல்லி, அகத்தி, பியஸ், முங்கிளைக்கன்று, யம்பு நாவல், வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதியான ரேஶாச் செடிகள், மற்றும் பூக்கன்றுகள், பூ விதைகள் கத்திரிக்கன்று, கறிமிளகாய் கன்று, தக்காளி, ஊர்மிளகாய் கன்று, இலைக் கோவா, பிற்ரூட் கன்று, முட்டைக் கோவாக் கன்று, பூக் கோவாக் கன்று, சலாஸ் கன்று, மற்றும் விதைகள், சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

★ ஓடர்கள் கவனிக்கப்படும். ★

60, கல்தாரியர் வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆரிரியரும் வெளியிட வங்குமான பிடாரினிக் ஜிவர் அவர்களுக்காக மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் மூலங்களைக் கட்டியிருந்தப் பெற்றது.